

அமர்
கிளையகுட்டி குணரத்தினம்

அவர்களின் சிவபதிபேறு குந்த்த

31^{ம்} நிலைவு மலர்

15.03.2020

யாழ்/பன்னாலை தெல்லிப்பகளையும்
ப்ரஸ்திமாகவும்
கீலிநாச்சி/ தீல:~ 62 ஸ்கந்தபூத்தை
வத்விடமாகவும்கொண்ட-

அமரர்

கிளையகுட்டி குணரத்தினம்

(இரயல் குழுயேற்றக் கமக்காரன்)

அவர்களின்

சியைதுப்பேறு குறித்து 31ம் நாள்
நினைவு மஸர்

15-03-2020

சமர்ப்பணம்

வையத்து வாழ்வாங்கு
 வாழ்ந்து தனக்கும் தன்குடும்பத்தார்க்கும்
 உற்றார் உறவினர்களுக்கும்
 உறுதுணையாக நின்று கடுமையாக
 உழைத்து இப்பிரதைத்தில் உணவு
 தூவையைப் பூர்த்தி செய்வதற்காகக்
 கமத்தொழிலை மிகவும் உக்கத்துடன்
 முன்னின்று இப்பிரதை குடியிருறி
 மக்களுடன் ஒன்றிணைந்து வாழ்ந்து
 அமரரான எங்கள் குலக்கொழுந்தான்
 எம் தெய்வத்திற்கு எமது சமர்ப்பணமாக
 இந்நாலை முன் வைக்கின்றாம்.

ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி!!!

ஒவ்வன்னைம்
 என்றும் நீங்காத என்னாங்களுடன்
 குடும்பத்தினர்.

கிள்வுலகில்

கிறையுலகில்

13

14

01

02

1939

2020

அமர்

தினையகுட்டி குணரத்தினார்
அவர்கள்

தூத்துந்ரன்ய வென்பா

மேன்மை தாரு விகாரி வருடம் தனில்வந்த
மிகு மாசிமாதத் தேய்பிறைச் சஷ்டி திதி தன்னில்
மாண்புமிகு மாணிடன் மதிப்புமிகு குணரத்தினோம்
தான் சென்றார் தலையிறைவன் தாள்காள்.

ஸ்ரீ மீனாகு நீலனாவேந்தல்

“வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்வன்
வானுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்”

கிள்ளுக்கில்

29

08

1972

கிறையுலகில்

13

04

2009

அமரு

த்ருமத். சிவமானி ரங்கமார்

அவர்களின்

தத் வெண்பா

சீர்தாநு துலக்கும் சர்வதார் யங்குண்டங்கள்
நல்கும் அயராக்க சதுர்த்தச் நாளை
நீணும் புகழோடு சிருடன் வாழ்ந்த
சிவமானி என்னும் சீர்மகாவி இதையும் சேர்ந்த தென்றை

Digitized by siva@noolaham.org

noolaham.org | aavanaham.org

—
சிவமயம்

உஞ்சபுராணம்

விநாயகர் துதி
திருச்சிற்றம்பலம்
திருவாக்குங் செய்கருமங் கைகூட்டும் - செஞ்சொற்
பெருவாக்குங் பீடும் பெருக்கும் உருவாக்கும்
ஆதலால் வானோரும் ஆனை முகத்தானைக்
காதலால் கூப்புவர் தம்கை.

தேவாரம்

என்ன புண்ணியம் செய்தனை நெஞ்சமே
இருங்கடல் வையத்து
முன்னம் நீபுரி நல்வினைப் பயனிடை
முழுமணித் தரளங்கள்
மன்னுகாவரி குழ்திரு வலஞ்சுழி
வாணனை வாயாரப்
பன்னி ஆதரித் தேத்தியும் பாடியும்
வழிபடு மதனாலே.

திருவாசகம்

பூசுவதும் வெண்ணீறு பூண்பதுவும் பொங்கரவும்
பேசுவதும் திருவாயால் மறைபோலுங் காணேடி
பூவதும் பேசுவதும் பூண்பதுவுங் கொண்டென்னை
சுசனவன் எவ்வுயிர்க்கும் இயல்பானான் சாழேலோ.

திருவிசைப்பா

இடர்கெடுத் தென்னை ஆண்டுகொண் டென்னுள்
இருட்பிழும் பறந்திந் தெழுந்த
சுட்ரமணி விளக்கின் உள்ளொளி விளங்குந்
தூயநற் சோதியுட் சோதீ!
அடல்விடைப் பாகா! அம்பலக் கூத்தா!
அயனாடு மாலறி யாமைப்
படரொளிப் பரப்பிப் பரந்துநின் றாயைத்
தொண்டனேன் பணியுமா பணியே.

திருப்பல்லாண்டு

குழுலொலி யாழோலி கூத்தொலி ஏத்தொலி
எங்கும் குழாம் பெருகி
விழுவொலி விண்ணளவும் சென்று விம்மி
மிகு திருவாரூரின்
மழு விடையார்க்கு வழி வழி ஆளாய்
மணஞ்செய் குடிப்பிறந்த
பழுவடியாரோடும் கூடி எம்மானுக்கே.
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

பெரியபுராணம்

ஆதியாய் நடுவுமாகி அளவிலா அளவு மாகிச்
சோதியாய் உணர்வுமாகித் தோன்றிய பொருளுமாமகிப்
பேதியா ஏக மாகிப் பெண்ணுமாய் ஆணுமாகிப்
போதியாய் நிற்குந் தில்லை பொது நடம் போற்றி போற்றி.

திருப்புகழ்

முத்தைத்தரு பத்தித் திருநகை
அத்திக்கிறை சத்திச் சரவண
முத்திக்கொரு வித்துக் குருபா - எனவோதும்
முக்கட்பா மற்குச் சுருதியின்
முப்பட்டது கற்பித் திருவரும்
முப்பத்துமு வர்க்கத் தமரும் - அடிபேணப்
பத்துத்தலை தத்தக் கணைதொடு
ஒங்கைக்கிரி மத்தைப் பொருதொரு
பட்டப்பகல் வட்டத் திகிரியில் - இரவாகப்
பத்தற்கிரி தத்தைக் கடவிய
பச்சைப்புயல் மெச்சத் தகுபொருள்
பழத்தொடு ரவித்தருள்வதும் - ஒருநாளே
தித்தித்தெய வொத்தப் பரிபுர
நிர்த்தப்பதம் வைத்துப் பயிரவி
திக்கொக்கந் திக்கக் கழுகொடு - கழுதாடத்
திக்குப்பரி அட்டப் பயிரவர்
தொக்குத்தொகு தொக்குத் தொகுதொகு
சித்ரப்பவு ரிக்குத் திரிகடக - எனவோத
கொத்துப்பறை கொட்டக் களமிசை
குக்குக்குகு குக்குக் குக்குக
குத்திப்புதை புக்குப் பிடியென - முதுகூகை
கோட்புற்றேழ நட்பற் றவுண்ணரை
வெட்டிப்பலி யிட்டுக் குலகிரி
குத்துப்பட ஒத்துப் பொரவல - பெருமாளே.

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளஞ் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை அரகசெய்க குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை யறங்கள் ளோங்க நற்றவாம் வேள்வி மல்க
மேன்மை கொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்
திருச்சிற்றும்பலம்

மன்ற வாழ்வின் எடுத்துக்காட்டான மன்றனாக
வாழ்ந்து இறையடி சேர்ந்த
அமரர் இளையகுட்டி குணரத்தனம்
அவர்களின் வாழ்வின் ஒரு நோக்கு

கிலங்கை மனித்திருநாட்டின் எழிலில் மிகு நித்திலமாக துகழ்ந்து விளங்குகின்ற முத்தான பிரதேசமான பாணங்கு பரிசாக கொருத்ததும் கத்தும் கடல்லை யோசையோடு வற்றாத நீர்பாயும் ஆறுகளும் குளங்களும் பெரும் தென்னை பனைமரச் சோனைகளும் மாபெரும் கோயில்களும் பழத்து அறிஞர், புலவர்கள், பெரியோர்கள் வாழ்ந்த வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற யாழ்ப்பாண பிரதேசத்தில் அன்னை துர்க்காதேவி எழுந்தருளி அருள் மழை பொழிந்து கொண்டிருக்கும் தெல்லிப்பகள் பகுதியில் பெருந்தோட்ட கமக்காரர்கள் வாழ்ந்து தம்தொழிலை இன்னும் மறவாமல் செய்து கொண்டிருக்கும் பழம் பெரும் கிராமமான பன்னாலையில் சீரும் சிறப்புறை அதிகாரத்துடன் வாழ்ந்து வந்த வன்னிராச பரம்பரையை சேர்ந்த பெரும்மகன் இளையகுட்டி விசாலாட்சி பிள்ளைக்கு 2^{வது} மகனாக பிறந்தவர் தான் திருவாளர் குணரத்தினம் ஆவார். அவரின் உடன் பிறப்புகளாக திரு. பராஜசிங்கம், திலகவதி, சிவராசலிங்கம், சன்முகலிங்கம், கெளரிதேவி, சுந்தரவிங்கம், தர்மலிங்கம் பிறந்து வளர்ந்து வந்தார்கள். திருவாளர் இளையகுட்டி ஜயா அவர்கள் ஒரு மேலான பெரும் முயற்சி உடைய பழம் பெரும் விவாசயி ஆவார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

1962^{ஆண்டு} கிளிநோச்சி அக்கராயன் குளத்திட்டத்தின் கீழ் ஸ்கந்தபுரம் கிராமத்தில் அரசினால் வழங்கப்பட்ட குழுயேற்ற திட்டக்காணியில் குழியிருப்பதற்காக விவசாயத்தில் மேற்கொண்ட அளவற்ற விருப்பினால் தனது தந்தையுடன் கூக்காணியில் குழுயேற்றினார்.

யாழ்ப்பாணத்தில் ஏனைய பிரதேசஸ்களிலிருந்தும் வந்து சூழ்யேறிய மக்களுடன் ஒன்றியைன்து ஒர் இடத்தில் வனவிலங்குகளின் அச்சுறுத்தலுக்கான வாழ்கள் அமைத்து தங்கிருந்து காடுகளை வெட்டி பண்படுத்தி மேட்ருக்காணி தோட்டபயிற்சி செய்கையும் வயல்காணயில் நெற்பயிர் செய்கையும் செய்து வந்தார்கள். தகப்பனாரும் கிவரும் ஊக்கமான விசாயிகளாக திகழ்ந்தனர்.

கிவர்களில் விசேட ஸ்தானத்தைப் பெற்றவர் அமரர் கிளையகுப்பி குணரத்தினாம் ஆவரர். கிவர் தனது பிறப்பிடத்தில் வாழ்ந்த கிராச்சிங்கம் பரம்பரையில் வந்த சின்னத்தும்பு கிராசாத்தி இன் மகளான கிராஜபரமேஸ்வரி என்பவரே. 1971ல் திருமணம் செய்தார்.

கிவர்களின் குழுமப் வாழ்வின் பிரதிபலனாக பிள்ளை செல்வங்களாக சிவமதி, கலாமதி, சுதாமதி, குகளேஸ்வரன், கோகிலமதி ஜவர் தோன்றினர் தம் பிள்ளைகளுக்கு கல்வி புக்டியதோடு நூற்தொழிலைப் பழக்கியும் பொருத்தமான இடத்தில் திருமணம் செய்துள்ளார். முத்தமகள் சிவமதியை ரவிக்குமாருக்கு மணம் மழுத்து-யசோதரன், விதுவூன், லதுர்சன் மகளான கலாமதியை சண்முகநாதனுக்கு மணம் மழுத்து-வானதி, சவாதி, ஆரதி யையும், அடுத்து மகளாகிய சுதாமதியை கமலநாதனை மணம் மழுத்து- அபிஷா, நிவேதிகா, ஆரணி யையும், அடுத்து ஒரே மகளான குகளேஸ்வரனை சுபாஜினிக்கு மணமழுத்து- அக்ஷனா வையும். அடுத்து கிளைய மகளாகிய கோகில மதியை ராஜகுமாருக்கு திருமணம் செய்து வைத்து-கவிந்தன், கம் சிகன், அதுவூன் ஆகிய பிள்ளைகளை பேரப்பிள்ளைகளாக கண்டு மகிழ்ந்தார். தம் பிள்ளைகளோடு பற்று கொண்டவர். ஒரே ஆன் மகளான குகளேஸ்வரன் என்பவரில் அதிக பாசம் உடையவர். ஒற்றுமையாக பிள்ளைகளின், உறவினர்களின் வாழ்வின் உயர்வுக்கு உதவினார்கள் என்பது அறிந்த விடயமே.

திருவாளர் குணரத் தினம் அவர்கள் கண்ணகைபுரம், ஸ்கந்தபுரம் ஒகிய கிராமங்களில் உள்ள வயல் தோட்டங்களில் விவசாயத்தை மேற்கொண்டு உச்சவங்களைவ தமது முயற்சியால் பெற்று வந்தார் அது மட்டுமின்றி கண்ணகைபுரம் பாடசாலை ஒரும்பிக்கப்பட்ட காலத்தில் கிருந்து அதன் வளர்ச்சிக்கு பெறும் பங்காற்றி வந்தார்.

யைவசமய வழிபாடுகளில் அதிக அக்கறையுடைவர். ஒலையங்களில் நிர்வாக உறுப்பினராக கிருந்து ஒலையங்களின் வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாக கிருந்தார். கந்தபுரம் மட்டுமல்லாது உருத்திரபுர சிலவன் கோவில் நிர்வாக உறுப்பினராக நீண்ட காலமாக கிருந்து வந்தார். குலதெய்வமாகிய ஸ்கந்தபுரம் கித்தியழி நடனமுத்துமாரி அம்மன் ஒலை வளர்ச்சிக்கு தன்னால் கியன்ற உதவிகள் செய்து வந்தார். மேலும் ஒலையத்தில் நடைபெறும் திருவிழாக்கள், அன்னதான நிகழ்வுகளையும் சிறப்பாக செய்வார்.

குணத்தார் என்று எல்லோரிடனும் அன்பான அழைக்கப்பெறும் கிவர் வயல் தொழிலுக்காக நல்ல தரமான மாட்டு வண்ணியை வைத்திருப்பார். நெல் வயலுக்கும் தோட்டங்களுக்கு செல்வதற்கும் பொருட்களை ஏற்றி கிறக்குவதற்கும் மாட்டு வண்ணியை பயன்படுத்துவார் மாட்டு வண்ணியின் ஒசனத்தில் நிமிர்ந்து நோத்தியாக அமர்ந்திருந்து தோவில் சால்வையை கிட்டுக்கொண்டு செல்லும் போது ஓர் எழுச்சியும் கவர்ச்சியும் கிருக்கும். கிங்கு உற்பத்தியாகும் மரக்கறி வகைகளை மாட்டு வண்ணியில் ஏற்றி கிளிநொச்சி சந்தைக்கு செல்வது வழக்கம் திரு குணத்தினம் அவர்கள் கிப்பிரதேசத்தில் விவசாய ஈட்டம் நடைபெறும் போது வரும் உத்தியோத்தர் அவர்களுக்கு அன்புடன் உணவு அளிப்பார். சிறந்த விவசாயி என்றும் நெற்செய்கைக்காக கடஞ்சு காலத்தில் கிளிநொச்சி மாவட்ட அரசு அதிபராக கிருந்து கிராச்நாயகம் அவர்களிடம் பரிசில்களை பெற்றுக்கொண்டார்.

கிள்கூர் மக்களோடும் இன்ப துண்பங்களில் கலந்து பல உதவிகளை செய்து வந்துள்ளார். மேற்கெண்ட சிறப்பு வாய்ந்த கும்மனித கடவுள் எதிர்பாராத விதமாக கடந்த 10 வருடங்காலமாக நோய்வாய்ப்பட்டு இன்லுற்று பிள்ளைகளால் நன்கு பராமரிக்கப்பட்டு வந்த வேண்டியின் திடியிரணை 14-02-2020 அன்று இறையடி சேர்ந்து விட்டார்.

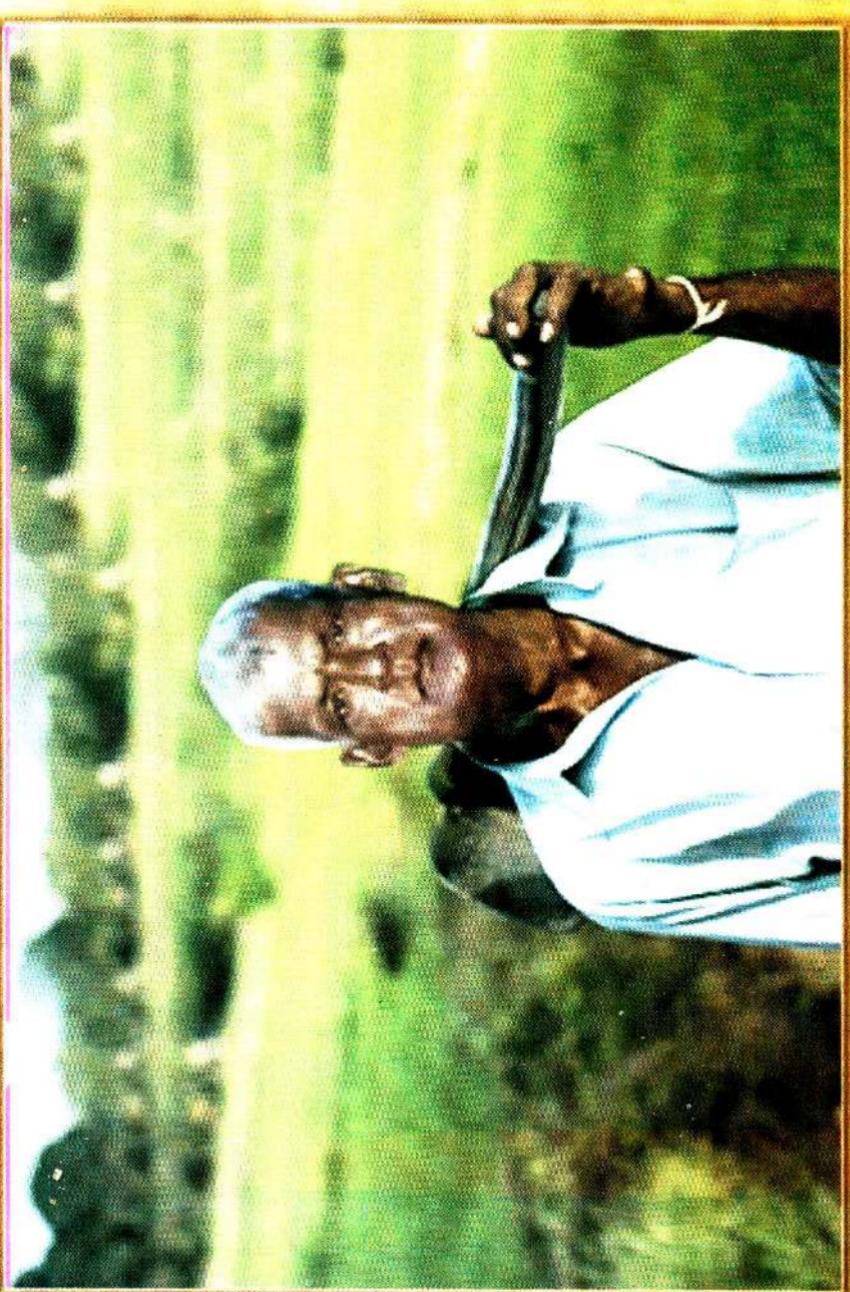
**கனகையா மகேந்திரன் ஒய்வு பெற்ற
 நீர்வாக கிராம அலுவலர்
 108,ஸ்கந்தபுரம்,கிளிநூச்சி.**

அக்கராயன் குழியேற்ற திட்டத்தின் கீழ் 1962^{ஆண்டு}
 குழியேற்ற எனது மாமனீர் கமலிதனை பொன்னையா மற்றும்
 விவசாய குழிமக்களுடன் வாழ்ந்த முதுபெரும் விவசாயி
 குணரத்தினம் அவர்களை எனது சேவைக்காலமான 30
 வருடகாலமாக நன்கு அறிவேன். இறுக்கமான கட்டான உடல்
 அமைப்புடன் கட்டளைகளுடன் வாழ்ந்த இரும்பு மனிதன் என்றே
 நான் அமைக்கும் இவரை என்றும் நான் மறக்க முழியாது. ஒரு
 பலம் நிழறந்தவரும் அன்பு உள்ளம் கொண்டவரும். சிறந்த
 விவசாயியுமான திருவாளர் குணரத்தினம் ஜயா அவர்களின்
 மறக்க முழியாதும் பல ஆலய பூசை வழிபாடுகள் அன்னதான
 வழிபாடுகள் விவசாய அபிவிருத்தி செயற்பாடுகள் பண்பு
 உள்ளவராவர். வருகின்ற விருந்துனர்களுக்கு விருந்து
 தோம்பல் போன்றனவாகும். இப்பெயர் பட்ட சிறப்பான
 தெய்வமகனின் இழப்பு எடு செய்ய முழியாது ஒன்றாகும்
 அன்னாரின் பிறிவால் துயர் உற்றிருக்கும் அவரின் மனைவி
 பிள்ளைகள் மருமக்கள் பேரப்பிள்ளை யாவருக்கும் னெது
 ஆறுதல்கள் தெர்வித்துக் கொள்கின்றோம்.

க.மகேந்திரன்

ବ୍ୟାକୁମାନ୍ୟାଙ୍କୁ ଦେଖିବାରେ ପାଇଁ ତଥା ବ୍ୟାକୁମାନ୍ୟାଙ୍କୁ ଦେଖିବାରେ

அன்புள்ள அப்பாவிற்கு....

அன்பின் பெரும் பாசத்திற்கும் உரிய எனது அப்பாவிற்கு சிறுவயதில் இருந்து எனக்கு தந்தை சொல் மிக்க மந்திரம் இல்லை என்ற வாக்குக்கு இணங்க எனக்கு பல கமத்தொழில்கள் என்பவற்றை பழக்கி தந்தவர் எனது அப்பா, அம்மா பாது வேலைகள், என்பவற்றில் பெரிதும் ஆர்வம் கொண்டவர். இவர் பல இடங்களில் மரக்கன்றுகள் நாட்டி உள்ளார். திதற்கு உதாரணமாக கண்கைபூரம் பாடசாலையில் தென்னாம் மரம், கன்று இருப்பது சான்றாக உள்ளது. அப்பா கோயில்கள் தோறும் தொன்றுகள் செல்வது வழக்கம்.

இவர் பல விவசாயப் போட்டிகளில் பங்குபற்றி வேளாண் மன்னன் விருதுகளை வென்று உள்ளார். இவ் விருதுகளில் இன்றும், நான்தலைமுறையாக வென்று வருவதற்கு அப்பாவே வழிகாட்டியாக உள்ளார். அப்பா என்னை பெயர் சொல்லி கூப்பிடுவதே இல்லை.

தமிழ் என்று என்னை செல்லமாக கூப்பிடுவார் என்னை சிறுவயதில் மார்போடு அணைத்து தான் நித்திரை கொள்வார். அப்பாவின் ஆத்மா இறையிட சேர வேண்டும் என்று இறைவனை பிரதித்து அவர் செய்யும் அறபணிகளில் நானும் தலைமுறையாக செய்வேன் என்று கூறிகொள்கின்றேன்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

மகன்

து. குகனோஸ்வரன்

**உழவர் பெருமகனார்
தினையகுட்டி குனத்தார்**

**“சுழன்றும் ஏற்பின்னது உலகம் - அதனால்
உழன்றும் உழ வேதலை”**

**தினையகுட்டி குனத்தார்ஸ்கந்தபுரம் கிராமத்தின்
முத்த குட்டி விவசாயி**

அறுபத்து நிற்டாம் ஆண்டுமேதல் அறுபத்து நிற்டாம்
லேக்கக்கானியில் திருந்து அயராது உழைத்தவர்.

அன்பான மனிதுரிவர் அயவலவரை நூசிப்பவர் கடமை தவறாத
கண்ணியவான் தீவர்.

காடு வெட்டி களனி ஆக்கி செறுமிதித்து சொறு போட்ட பொன்னேர்
உழவர் தீவர்.

அள்ளிக்கொடுப்பதில் அழுதசுரபி கொபப்படாத மனிதன் அதனால்
தான் தீவர் பெயர் குணம் கொயில் தொண்டில் தீவருக்கு கொடிய
ஆர்வம்.

பூமிக்கு தீவர் ஒரு புதுப்புரட்சி தீவர் கண்ணகை புத்தில் நட்ட
ஸரங்கள் திதற்கு சாட்சி

மாவட்டம் அறிந்த விவசாயி

விவசாய மன்னர் தீவர்

கவரையில் சுல்சிகையில் கலைச்சரின்கலையில்

தீவர் கதாநாயகன் தீவர் வாழ்வு தீங்கு ஒருபுத்தகம்

தீதான் தீவர் எதிர்காலத்தில் விட்டுச்சென்ற சொத்து

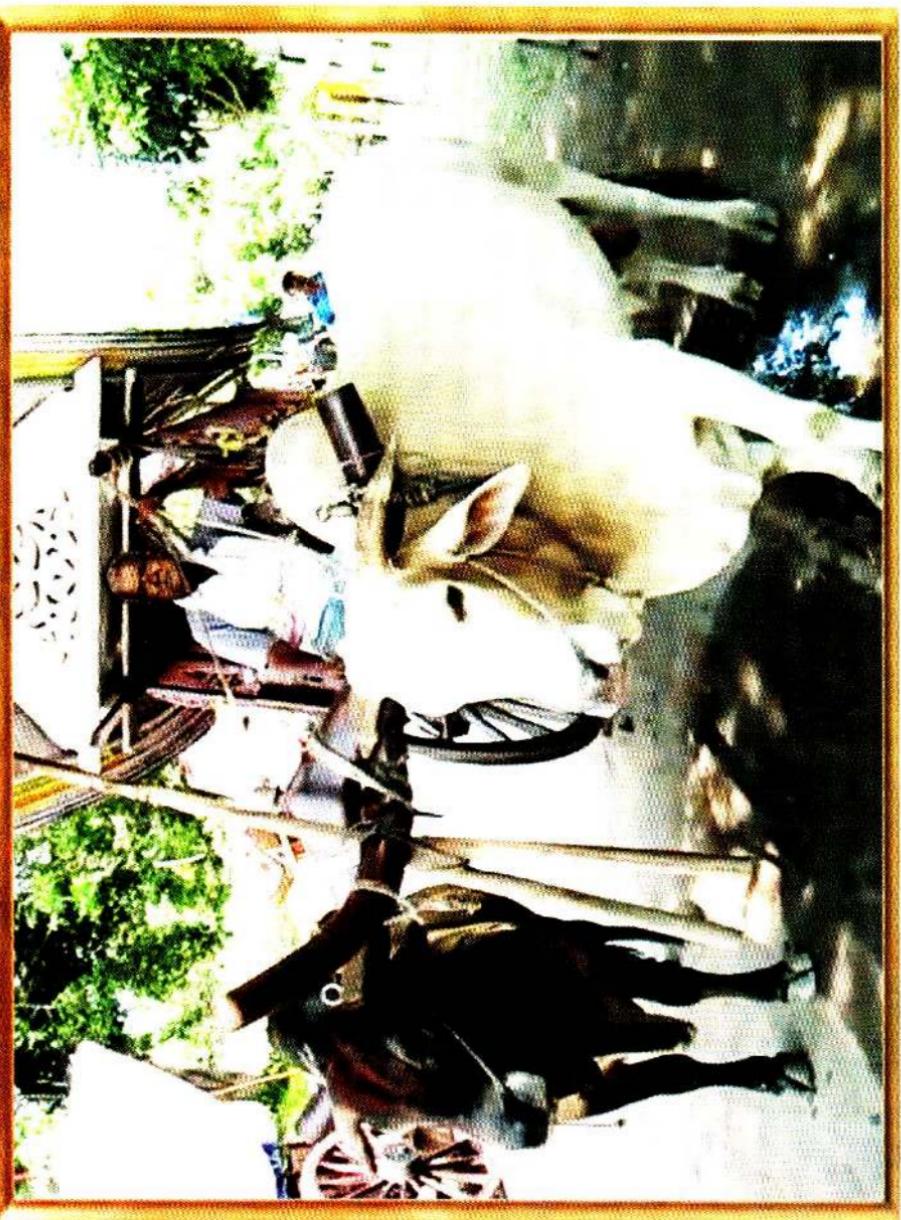
கீகம் வென்றவர் தீறையடியில் தீன்புற்றிருக்க பிராத்திப்பொமாக

சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

**குமாரசாமி
துள்ளயந்தன்
க்ராம அலுவலர்**

வீவாய பொருட்களை ஏற்றி, திருத்தும் போது

சிவபுராணம்

தொல்லையிலும் பிறவிச் சூழுந்தளை நீக்கி
அல்லல் அறுத்து ஆனந்தம் ஆக்கியதே
எல்லைமறுவாய் நெறிஅளிக்கும்
வாதவூரன் என்கோன்திருவாசகம் எனும் தேன்.

திருச்சிற்றும்பலம்

நமச்சிவாய வாழ்க! நாதன் தாள் வாழ்க!
இமைப்பொழுதும் என்னஞ்சில் நீங்காதான் தாள் வாழ்க!
கோகழி யாண்ட குருமணிதன் தாள் வாழ்க!
ஆகம மாகி நின் றண்ணிப்பான் தாள் வாழ்க!
ஏகன் அனைகன் இறைவன் னடி வாழ்க!
வேகங் கெடுத்தாண்ட வேந்த னடி வெல்க!
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞகன்றன் பெய்கழல்கள் வெல்க!
புறத்தார்க்குச் சேயோன்றன் பூங்கழல்கள் வெல்க!
கரங்குவிவார் உள்மகிழங் கோன் கழல்கள் வெல்க!
சிரங்குவிவார் ஓங்குவிக்கும் சீரோன் கழல் வெல்க!
ஈணடி போற்றி எந்தையாடி போற்றி!
தேச னடி போற்றி சிவன்சே வடி போற்றி!
நேயத்தே நின்ற நிமலனடி போற்றி!

மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்ன னடி போற்றி!
 சீரார் பெருந்துறைநந் தேவ னடி போற்றி!
 ஆராத இன்பம் அருள மலை போற்றி!
 சிவனவவெனன் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
 அவனருளாலே அவன்தாள் வணங்கிச்
 சிந்தை மகிழச் சிவபுராணந் தன்னை
 முந்தை வினை முழுவதும் ஓய உரைப்பனியான்
 கண்ணுதலான் தன் கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
 எண்ணுதற் கெட்டா எழிலார் கழலிறைஞ்சி
 வின்னிறைந்தும் மண்ணிறைந்தும் மிக்காய் விளங்கொளியாய்
 எண்ணிறைந் தெல்லை இலாதானே நின்பெருஞ்சீர்
 பொல்லா வினையேன் புகழுமா நோன்றுபியேன்
 புல்லாகிப் பூடாய் புழுவாய் மரமாகிப்
 பல்விருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
 கல்லாய் மனிதராய்ப் போயாய் கணங்களாய்
 வல்லசுர ராகி முனிவராய் தேவராய்ச்
 செல்லா அ நின்ற இத் தாவர சங்கமத்துள்
 எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தேன் எம் பொருமான்
 மெய்யே உன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்
 உய்ய என் உள்ளதுள் ஒங்கார மாய் நின்ற
 மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
 ஜயா என ஓங்கி ஆழந்தகண்ற நுண்ணியனே
 வெய்யாய் தணியாய் இயமானனாம் விமலா
 பொய்யாயின வெல்லாம் போயகல வந்தருளி
 மெய்ஞ்ஞான மாகி மிரிர்கின்ற மெய்ச்டரே
 எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் பெருமாளே
 அஞ்ஞானந் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே
 ஆக்கம் அளவுறுதி இல்லாய் அனைத்துலகும்
 ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள் தருவாய்
 போக்குவாய் என்னைப் புகுவிப்பாய் நின்தொழும்பில்
 நாற்றுத்தின் நேரியாய் சேயாய் நணியானே
 மாற்றும் மனங்கழிய நின்ற மறையோன

கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்
 சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேனூறி நின்று
 பிறந்த பிறப்பருக்கும் எங்கள் பொருமள்
 நிறங்களோ ரெந்துடையாய் விண்ணோர்க ளேத்த
 மறைந்திருந்தாய் எம்பொருமான் வல்வினையேன் தன்னை
 மறைந்திட முடிய மாய இருளை
 அறம்பாவம் என்னும் அருங்கயிற்றாற் கட்டிப்
 புறந்தோல் போர்த்தெங்கும் புழுவழக்கு முடிய
 மலஞ்சோரும் ஒன்பது வாயிற் குடிலை
 மலங்கப் புலைனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய
 விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக்
 கலந்த அன் பாகிக் கசிந்துள் ஞருகும்
 நலந்தான் இலாத சிறியேங்கு நல்கி
 நிலந்தன் மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி
 நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்
 தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே
 மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சட்டரே
 தேசனே தேனா ரமுதே சிவபுரனே
 பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே
 நேச அருள்பரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சங்கெடப்
 பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே
 ஆராத அமுதே அளவில்லாப் பெம்மானே
 ஓராதார் உள்ளத் தொளிக்கும் ஒளியானே
 நீராய் உருக்கியென் ஆருயிராய் நின்றானே
 இன்பமுந் துன்பமும் இல்லானே உள்ளானே
 அன்பருக்கு கண்பனே யாவையுமாய் அல்லையுமாஞ்
 சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாப் பெருமையனே
 ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி அல்லானே
 ஈர்த்தென்னையாட் கொண்ட ஏந்தை பெருமையனே
 கூர்த்த மெய்ஞானத்தாற் கொண்டு ணர்வார் தங்கருத்தின்
 நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே
 போக்கும் வரவும் புணர் வுமிலாப் புண்ணியனே

காக்குமெங் காவலனே காண்பரிய பேரொளியே
 ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தாமிக் காய்நின்ற
 தோற்றச் சுட ரொளியாய்ச் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய்
 மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாம்
 தேற்றனே தேற்றத் தெளிவே என் சிந்தனையுள்
 ஊற்றான உண்ணா ரமுதே உடையானே
 வேற்று விகார விடக்குடம்பி ஞுட்கிடப்ப
 ஆற்றேன் எம் ஜயா அரனே ஒ என்றென்று
 போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
 மீட்டிங்கு வந்த வினைப்பிறவி சாராமே
 நள்ளிருளில் நட்டம் பயின்றாடும் நாதனே
 தில்லையுட் கூத்தனே தென் பாண்டி நாட்டானே
 அல்லற் பிறவி அறுப்பானே ஒவென்று
 சொல்லற் கரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்ச்
 சொல்லி பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
 செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவனடிக்கீழ்ப்
 பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்

தேவராய சுவாமிகள் அருளிய

கந்த சஷ்டி கவசம்

காப்பு

நூறிசை வெண்பா

துதிப்போர்க்கு வல்வினைபோம் துன்பம்போம் நெஞ்ச
பதிப்போர்க்குச் செவ்வம் பலித்துக் - கதித்தோங்கும்
நிஷ்டையுங் கைகூடும் நிமலனருள்
கந்த சஷ்டி கவசந் தனை.

குறள் வெண்பா

அமரர் இடந்தீர் அமரம் புரிந்த
குமரனடி நெஞ்சே குறி.

நால்

சஷ்டியை நோக்க சரவண பவனார்
சிஷ்டுருக் குதவும் சொங்கதீர் வேலோன்
பாதமிரண்டில் பன்மணிச் சதங்கை
கீதம் பாட கிண்கிணி ஆடு
மையல் நடஞ்செய்யும் மயில்வா கனனார்
கையில்வே ஸால்ளனைக் காக்க என்று வந்து
வரவர வேலா யுதனார் வருக
வருக வருக மயிலோன் வருக
இந்திரன் முதலா எண்திசை போற்று

மந்திர வடிவேல் வருக வருக
 வாசவன் மருகா வருக வருக
 நேசக் குறமகள் நினைவோன் வருக
 ஆறுமுகம் படைத்த ஜூயா வருக
 நீறிடும் வேலவன் நித்தமும் வருக
 சீரகிரி வேலவன் சீக்கிரம் வருக
 சரவணபவனார் சடுதியில் வருக
 ரவண பவச ரரரர ரர
 ரிஹண பவச ரிரிரி ரிரிரி
 நிபவ சரஹண நிற்றிய நிழென
 வசர ஹணப வருக வருக
 அசரர் குடிகெடுத்த ஜூயா வருக
 என்னை ஆஞும் இளையோன் கையில்
 ஜூயும் கிலியும் அடைவுடன் செளவும்
 உய்யொளி செளவும் உயிரையுங் கிலியும்
 கிலியுஞ் செளவும் கிளாரோலி யையும்
 நிலைபெற நென்முன் நித்தமும் ஒளிரும்
 சன்முகன் நீயும் தனிஓளி ஒவ்வும்
 குண்டலி யாம்சிவ குகன்தினம் வருக
 ஆறுமுகமும் அணிமுடி ஆறும்
 நீறுஇடு நெற்றியும் நீண்ட புருவமும்
 பன்னிரு கண்ணும் பவளச் செவ்வாயும்
 நன்னெறி நெற்றியில் நவமணிச் சுட்டியும்
 சுராறு செவியில் இலகு குண்டலமும்
 ஆறிரு திண்புயத்து அழகிய மார்பில்
 பல பூக்கணமும் பதக்கமும் தரித்து
 நன்மணி பூண்ட நவரத்தின மாலையும்
 முப்பரி நாலும் முத்தணி மார்பும்
 செப்பு அழகுடைய திருவயிறு உந்தியும்
 துவண்ட மருங்கில் சுடர்வௌளிப் பட்டும்
 நவரத்னம் பதித்த நந்சீராவும்
 இருதொடை அழகும் இணைமுழுந் தாஞும்

திருவடி அதனில் சிலம்பொலி முழங்க
 செக்கண செக்கண செக்கண செக்கண
 மொகமொக மொகமொக மொகமொக மொகென
 நகநக நகநக நகநக நகநக நகென
 டிகுடிகு டிகுடிகு டிகுகுண டிகுண
 ரரரர ரரரர ரரரர ரர
 ரிரிரி ரிரிரி ரிரிரி ரிரி
 டேடே டேடே டேடே டேடே
 டிகுடிகு டிகுடிகு டங்கு டங்கு
 விந்து விந்து மயிலோன் விந்து
 முந்து முந்து முந்து முந்து
 என்றனை ஆஞும் ஏரகச் செல்வ
 மைந்தன் வேண்டும் வர மகிழ்ந்து உதவும்
 வாலா வாலா வாலா வேசமும்
 லீலா லீலா லீலாவினோத னென்
 உன் திருவடியை உறுதி என்று எண்ணும்
 என்றலை வைத்துன் இணையடிகாக்க
 என் உயிர்க்கு உயிர்ம் இறைவன் காக்க
 பன்னிரு விழியால் பாலனைக் காக்க
 அடியேன் வதனம் அழகுவேல் காக்க
 பொடிபுனை நெற்றியை புனிதவேல் காக்க
 விழிசெவி இரண்டும் வேலவர் காக்க
 நாசிகள் இரண்டும் நல்வேல் காக்க
 பேசிய வாய்தனைப் பெருவேல் காக்க
 முப்பத் திருபல் முனைவேல் காக்க
 செப்பிய நாவைச் செவுவேல் காக்க
 கன்னம் இரண்டும் கதிரவேல் காக்க
 என்இளம் கழுத்தை இனியவேல் காக்க
 மார்பை இரத்தின வடிவேல் காக்க
 சேர் இள முலைமார் திருவேல் காக்க
 வடிவேல் இருதோள் வளம்பெறக் காக்க
 பிட்ரிகளிரெண்டும் பெருவேல் காக்க

அழகுடன் முதுகை அருள்வேல் காக்க
 பழுபதினாறும் பருவேல் காக்க
 வெற்றிவேல் வயிற்றை விளங்கவே காக்க
 சிற்றிடை அழகுறச் செவ்வேல் காக்க
 நாணாம் கயிற்றை நல்வேல் காக்க
 ஆண் குறியிரண்டும் அயில்வேல் காக்க
 பிட்டம் இரண்டும் பெருவேல் காக்க
 வட்டக்குத்தை வல்வேல் காக்க
 பணத்தொடை இரண்டும் பருவேல் காக்க
 கணைக்கால் முழந்தாள் கதிர்வேல் காக்க
 ஜவிரல் அடியினை அருள்வேல் காக்க
 கைகள் இரண்டும் கருணைவேல் காக்க
 முன்கை இரண்டும் முரண்வேல் காக்க
 பின்கை இரண்டும் பின்னவள் எருக்க
 நாவில் சரஸ்வதி நற்துணை ஆக
 நாபிக் கமலம் நல்வேல் காக்க
 முப்பா நாடியை முனைவேல் காக்க
 எப்பொழு தும் எனை எதிர்வேல் காக்க
 அடியேன் வசனம் அசைவுள் நேரம்
 கடுகவே வந்து கனகவேல் காக்க
 வருகவேல் தன்னில் வச்சிரவேல் காக்க
 அரையிருள் தன்னில் அனையவேல் காக்க
 ஏமத்தில் சாமத்தில் எதிர்வேல் காக்க
 தாமதம் நீங்கிச் சதுரவேல் காக்க
 காக்க காக்க கனகவேல் காக்க
 நோக்க நோக்க நொடியினில் நோக்க
 தாக்கத் தாக்கத் தடையறத் தாக்க
 பார்க்க பார்க்க பாவம் பொடிபட
 பிஸ்லி குனியம் பெரும்பகை அகல
 வல்லபூதம் வலாக்ஷ்டிகப்பேய்கள்
 அல்லல் படுத்தும் அடங்கா முனியயும்
 பிள்ளைகள் தின்னும் புழக்கடை முனியும்
 கோள்ளிவாய்ப் பேய்க்கஞும் குறைளைப் பேய்க்கஞும்

பெண்களைத் தொடரும் பிரம ராட்ஷதரும்
 அடியனைக் கண்டால் அலறிக் கலங்கிட
 இரிசி காட்டேரி இத்துண்ப சேனையும்
 எல்லினும் இருட்டிலும் ஏதிர்ப்படும் அண்ணரும்
 கனபூசை கொள்ளும் காளியோடு அனைவரும்
 விட்டாங்காரரும் மிகுபல சேய்களும்
 தண்டியக் காரரும் சண்டா ஸர்களும்
 என்பெயர் சொல்லவும் இடிவிழுந்து ஓடிட
 ஆனை அடியினில் அரும்பா வைகளும்
 பூணை மயிரும் பிள்ளைகள் ளென்பும்
 நகமும் மயிரும் நீள்முடி மண்டையும்
 பாவைகளுடனே பலகல சத்துடன்
 மனையில் புதைத்த வஞ்சனை தலையும்
 ஒட்டியப் பாவையும் ஒட்டியச் செருக்கும்
 காசும் பணமும் காவுடன் சோறும்
 ஒதுமஞ் சனமும் ஒருவழிப் போக்கும்
 அடியனைக் கண்டால் அலைந்து குலைந்தி
 மாற்றார் வஞ்சகர் வந்து வணங்கிடக்
 காலதூ தாளென்னைக் கண்டாறுகலங்கிட
 அஞ்சி நடுங்கிட அரண்டு புரண்டிட
 வாய்விட்டு அலறி மதி கெட்டு ஓடப்
 படியனில் முட்டப் பாசக் கயிற்றால்
 கண்டுடனங்கம் கதறிடக் கட்டு
 கட்டியுருட்டு கால்கை முறியக்
 கட்டு கட்டு கதறிடக் கட்டு
 செக்கு செக்கு செதில் செதிலாக
 சொக்கு சொக்கு சூர்ப்பகைச் சொக்கு
 குத்து குத்து கூர்வடி வேலால்
 பற்று பற்று பகலவன் தண்லெரி
 விடு விடு வேலை வெருண்டது ஓடப்
 புலியும் நரியும் புன்னரி நாயும்
 எலியும் கரடியும் இனித் தொடர்ந்து ஓடத்

தேளும் பாம்பும் செய்யான் பூரான்
 கடிவிட விகாங்கள் கடித்துயர் அங்கம்
 ஏறிய விகாங்கள் எளிதுடனிறங்க
 ஒளிப்பும் சுஞக்கும் ஒருதலை நோயும்
 வாதம் சயித்தியம் வலிப்பும் பித்தம்
 குலைசயங் குண்மம் சொக்குச் சிரங்கு
 குடைச்சல் சிலந்தி குடல்விப் பிரதி
 பக்கப்பிளவை படர்தொடை வாழை
 கடுவன் படுவன் கைத்தாள் சிலந்தி
 பற்குத் தரணை பருவரை யாப்பும்
 எல்லாப் பிணியும் எந்தணைக் கண்டால்
 நில்லாது ஓடநீ எனக் கருள்வாய்
 ஈரேழு உலகமும் எனக்கு உறவாக
 ஆணும் பெண்ணும் அனைவரும் எனக்கா
 மண்ணாள் அரசரும் மகிழ்ந்து உறவாக
 உன்னைத் துதிக்க உன் திரு நாயம்
 சரவண பவனே சையோளி பவனே
 திரிபுர பவனே திகிமோளி பவனே
 பரிபுர பவனே பவயோழி பவனே
 அரிதிரு மருகா அமரா பதியைக்
 காத்துத் தேவர்கள் கடுஞ்சிறை விடுத்தாய்
 கந்தா குகனே கதிர் வேலவனே
 காத்திகை மைந்தா கடம்பா கடம்பனை
 இடும்பனை அழித்த இனியவேல் முருகா
 தணிகா சலனே சங்கரன் புதல்வா
 கதிர்கா மத்து றை கதிர்வேல் முருகா
 பழனிப் பதிவாழ் பால குமாரா
 ஆவினன் குடிவாழ் அழகிய வேலா
 செந்தில் யாயலை உறும் செங்கல்வ ராயா
 சமராபுரி வாழ் சண்முகத் தரசே
 காரார் குழலாள் கலைமகள் நன்றாய்
 என்னா விருக்க யானுணைப் பாட
 எனைத் தொடர்ந் திருக்கும் எந்தை முருகனைப்

பாட்டேன் ஆட்டேன் பரவசமாக
 ஆட்டேன னாட்டேன் ஆவினன் குடியை
 நேச முடன்யான் நெற்றிபிலணியப்
 பாச வினைகள் பற்றது நீங்கி
 உ_ன்பதம் பெறவே உ_ன்னருளாக
 அன்புட ஸிரட்க்கி அன்னமும் சொன்னமும்
 மெத்தமெத் தாக வேலா யுதனார்
 சித்தபெற் றடியான் சிறப்புடன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மயிலோன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க வடிவேல் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குரு வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குற மகஞ்டன்
 வாழ்க வாழ்கவென வறுமைகள் நீங்க
 எத்தனை குறைகள் எத்தனை பிழைகள்
 எத்தனை அடியேன் எத்தனை செயினும்
 பெற்றவ ணீக்குரு பொறுப்ப துங்கடன்
 பெற்றவள் குறுமகள் பெற்றவ ளாமே
 பிள்ளையென்றுன்பாய்ப் பிரிய மளித்து
 மைந்தனென் மீதுன் மனமகிழ்ந்து தருளித்
 தஞ்சமென் றடியார் தழைத்திட வருள் செய்
 கந்தர் சகஷ்டி கவசம் விரும்பிய
 பாலன் தேவராயன் பகர்ந்ததைக்
 காலையில் மாலையில் கருத்துட னாளும்
 ஆசார த்துடன் அங்கம் துலக்கி
 நேச முடனொருநினைவது வாகிக்
 கந்தர் சகஷ்டிக் கவச மிதனைச்
 சிந்தை கலங்காது தியாளிப்பவர்கள்
 ஒருநாள் முப்பத் தாறுருக் கொண்டு
 ஒதியே செபித்து உகந்து நீறணிய
 அட்டதிக் குள்ளோர் அடங்கலும் வசமாய்த்
 திசைசமன்ன ரெண்மர் சேர்ந்துக் கருஞ்வர
 மாற்றல் ரெல்லாம் வந்து வணங்குவர்
 நவகோள் மகிழ்ந்து நன்மை யளித்திடும்

நவமதனைவும் நல்லெழில் பெறுவர
 எந்த நாளுமீ ரெட்டாய் வாழ்வர
 கந்தர் கை வேலாம் கவசத் தடியை
 விழியாய்க் காண மெய்யாய் விளங்கும்
 விழியால் காண வெருண்டிடும் பேய்கள்
 பொல்லாதவரைப் பொடிப்பொடி யாக்கும்
 நல்லோர் நினைவில் நடனம் புரியும்
 சர்வ சத்துரு சங்காரத்தடி
 அறிந்தெனது உள்ளாம் அகஷ்ட லட்சமிகளில்
 வீர லட்சமிக்கு விருந்து உணவு ஆகச்
 சூர பத்மாவைத் துணித்தகை யதனால்
 இருபத் தேம்வர்க்கு உவந்து) அழுது அழித்த
 குருபாரன் பழநிக் குன்றினில் இருக்கும்
 சின்னக் குழந்தை சேவடி போற்றி
 எனைத்தடுத் தாட்கொள் என்றன துள்ளாம்
 மேவிய வடிவறும் வேலவ போற்றி
 தேவர்கள் சேனா பதியே போற்றி
 குறமகள் மனமகிழ் கோவே போற்றி
 திறமிகு தில்விய தேகா போற்றி
 இடும்பா யுதனே இடும்பா போற்றி
 கடம்பா போற்றி கந்தா போற்றி
 வெட்சி புனையும் வேளே போற்றி
 உயர்கிரி கனகசபைக்(கு) ஓர் அரசே!
 மயில்நடம் இடுவாய் மஸரடி சரணம்
 சரணம் சரணம் சரவண பவழும்
 சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்

-கவசம் முற்றிற்று-

திருவெம்பாவை

திருவண்ணாசலையில் அருளியது

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆதியு மந்தமு மில்லா வரும்பெருஞ்
 சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாட்டாங்கள்
 மாதே வளருதியோ வன்செவியோ நின்செவிதான்
 மாதேவன் வார்கழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்தொலிபோய்
 வீதிவாய்க் கேட்டலுமே விம்மிவிம்மி மெய்மறந்து
 போதா ரமளியின்மே நின்றும் புரண்டிங்கண்
 ஏதேனு மாகாள் கிடந்தா ளன்னேயென்னே
 ஈதேயெந் தோழி பரிசேலோ ரெம்பாவாய்.

1

பாசம் பரஞ்சோதி கென்பா யிராப்பகனாம்
 பேசும்போ தெப்போதிப்போதா ரமளிக்கே
 நேசமும் வைத்தனையோ நேரிழையாய் நேரிழையீர்
 சீசி இவையுஞ் சிலவோ விளையாடி
 ஏசுமிடமீதோ விண்ணோர்க ளேத்துதற்குக்
 கூசு மலர்ப்பாதந் தந்தருள வந்தருளும்
 தேசன் சிவலோகன் றில்லைச்சிற் றம்பலத்து
 ஸசனார்க் கன்பர்யா மாரேலோ ரெம்பாவாய்.

2

முத்தன்ன வெண்ணகையாய் முன்வந் தெதிரெழுந் தென்
 னத்த னானந்த னமுதனென் றள்ளுறித்
 தித்திக்கப் பேசுவாய் வந்துன் கடைதிறவாய்
 பத்துடையீ ரிசன் பழுவடியீர் பாங்குடையீர்
 புத்தடியோம் புன்மைதீர்த் தாட்கொண்டாற் பொல்லாதோ
 வெத்தோநின் னன்புடைமை யெல்லோ மறியோமோ

சித்த மழகியார் பாடாரோ நஞ்சிவனை
யித்தனையும் வேண்டு மெமக்கேலோ ரெம்பாவாய். 3

ஓண்ணித் திலநகையா யின்னம் புலர்ந்தின்றோ
வண்ணக் கிளிமொழியா ரெல்லாரும் வந்தாரோ
வெண்ணிக்கொடுள்ளவர் சொல்லுகோ மவ்வளவுங்
கண்ணைத் துயின்றவுமே காலத்தைப் போக்காதே
விண்ணுக் கொருமருந்தை வேத விழுப்பொருளைக்
கண்ணுக் கினியானைப் பாடிக் கசிந்துள்ளாம்
உன்னைக்குநின்றுருக யாமாட்டோம் நீயேவந்
தெண்ணிக்குறையிற் றுயிலேலோ ரெம்பாவாய். 4

மாலறியா நான்முகனுங் காணா மலையினைநாம்
போலறிவோ மென்றுள்ள பொக்கங்க னேபேசும்
பாலாறு தேன்வாய்ப் படிறீ கடைதிறவாய்
ஞாலமே விண்ணே பிறவே யறிவரியான்
கோலமும் நம்மையாட் கொண்டருளிக் கோதாட்டுஞ்
சீலமும் பாடிச் சிவனே சிவனேயென்
நோல மிடினு முனரா யுனராய்கா
ஜேலக் குழலி பரிசேலோ ரெம்பாவாய். 5

மானேநீ நென்னலை நாளைவந் துங்களை
நானே யெழுப்புவ னென்றலு நாணாமே
போன திசைபகரா யின்னம் புலர்ந்தின்றோ
வானே நிலனே பிறவே யறிவரியான்
தானே வந்தெம்மைத் தலையளித்தாட் கொண்டருஞும்
வான்வார் கழல்பாடி வந்தோர்க்குன் வாய்திறவாய்
யூனே யுருகா யுனக்கே யுறுமெமக்கு
மேனோர்க்குந் தங்கோனைப் பாடேலோ ரெம்பாவாய். 6

அன்னே யிவையுஞ் சிலவோ பலவமர
 ருண்னற் கரியா ணொருவ னிருஞ்சீ ரான்
 சின்னங்கள் கேட்பச் சிவனென்றே வாய்திறப்பாய்
 தொன்னாவென் னாமுன்னந் தீசேர் மெழுகொப்பா
 யென்னானை யென்னரைய னின்னமுதென் றெல்லோமுஞ்
 சொன்னோங்கேள் வெவ்வேந்றா யின்னந் துயிலுதியோ
 வன்னெஞ்சப் பேதையர் போல் வாளா கிடத்தியா
 வென்னே துயிலின் பரிசேலோ ரெம்பாவாய். 7

கோழி சிலம்பச் சிலம்புங் குருகெங்கும்
 மேழி வியம்ப வியம்பும்வெண் சங்கெங்கும்
 கேழில் பரஞ்சோதி கேழில் பரங்கருணை
 கேழில் விழிப்பொருள்கள் பாடினோம் கேட்டிலையோ
 வாழியீ தென்ன ஏற்கக்கமோ வாய்திறவாய்
 யாழியா னன்புடைமை யாமாறு மிவ்வாற்றா
 ஷுழி முதல்வனாய் நின்ற வொருவனை
 யேழைபாங் காளனையே பாடேலோ ரெம்பாவாய். 8

முன்னப் பழம்பொருட்கு முன்னைப்பழம்பொருளே
 பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்துமப் பெற்றியனே
 யுன்னைப் பிரானாகப் பெற்றவுண் சீரடியோம்
 உன்னடியார் தாள்பணிவோ மாங்கவர்க்கே பாங்காவோம்
 அன்னவரே யெங்கணவ ராவா ரவருகந்து
 சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோம்
 இன்ன வகையே யெமக்கெங்கோ னல்குதியே
 வென்ன குறையு மிலோமோலோ ரெம்பாவாய். 9

பாதாள மேழினுங்கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்
 போதோர் புனைமுடியு மெல்லாப் பொருள்முடிவே
 பேதை யொருபாற் நிருமேனி யொன்றல்லன்

வேதமுதல் விண்ணோரு மண்ணுங் துதித்தாலும்
 மோத வுலவா வொருதோழன் நோண்டருளான்
 கோதில் குலத்தரன்றன் கோயில் பிணாப்பிள்ளைகா
 னேதவனுா ரேதவன்பே ராருந்றா ராரயலா
 ரேதவனைப் பாடும் பரிசேலோ ரெம்பாவாய்.

10

மெய்யார் தடம்பொய்கை புக்கு முகேரென்னக்
 கையாற் குடைந்து குடைந்துன் கழல்பாடி
 ஜூயாவழியடியோம் வாழ்ந்தோங்கா யாராழல்போற்
 செய்யாவென் ணீறாடி செல்வா சிறுமுருங்குல்
 மையார் தடங்கண் மடந்தை மணவாளா
 வையாந் யாட்கொண் டருஞும் விளையாட்டின்
 னுய்வார்க் ஞுய்யும் வகையெல்லா முய்ந்தொழிந்தோம்
 மெய்யாமற் காப்பா யெமையேலோ ரெம்பாவாய்.

11

அற்றத் பிறவித் துயர்கெடநா மார்த்தாடுந்
 தீர்த்தனாற் றில்லைச் சிற்றம்பலத்தே தீயாடுங்
 கூத்தனிவ் வானுங் குவலயமு மெல்லோமுங்
 காத்தும் படைத்துங் கரந்தும் விளையாடி
 வார்த்தையும் பேசி வளைசிலம்ப வார்கலைக
 ளார்ப்பரவஞ் செய்ய அணிகுழன்மேல் வண்டார்ப்பப்
 பூத்திகழும் பொய்கை குடைந்துடையான் பொற்பாதம்
 மேத்தி யிருஞ்சுனைந் ராடேலோ ரெம்பாவாய்

12

பைங்குவளைக் கார்மலராற் செங்கமலப் பைம்போதால்
 லங்கங் குருகின்தாற் பின்னு மரவத்தாற்
 றங்கண் மலங்கழுவு வார்வந்து சார்தலினா
 லெங்கள் பிராட்டியு மெங்கோனும் போன்றிசைந்த
 பொங்கு மடுவிற் புகப்பாய்ந்து பாய்ந்து நம்
 சங்கஞ் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்தார்ப்பக்
 கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும் புனல்பொங்கப்
 பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய்.

13

காதார் குழையாடப் பைம்பூண் கலனாடக்
 கோதை குழலாட வண்டின் குழாமாடச்
 சீதப் புனலாடிச் சிற்றும் பலம்பாடி
 வேதப் பொருள்பாடி யப்பொருளா மாயாடிச்
 சோதி திறம்பாடிச் குழ்கொன்றைத் தார்பாடி
 யாதி திறம்பாடி யந்தமா மாபாடிப்
 பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வளைதன்
 பாதத் திறம்பாடி ஆடேலோ ரெம்பாவாய். 14

ஒரொருகா லெம்பெருமா னென்றென்றே நம்பெருமான்
 சீரொருகால் வாயோவாள் சித்தங் களிக்கு
 நீரொருகால் ஒவா நெருந்தாரை கண்பனிப்பப்
 பாரொருகால் வந்தனையாள் விண்ணேனாரைத்
- தான்பனியாள்
 பேரரையற் கிங்ஙனே பித்தொருவ ராமாறும்
 மாரொருவ ரிவ்வண்ண மாட்கொள்ஞும் வித்தகர்தாள்
 வாருருவப் பூண்முலையீர் வாயார நாம்பாடி
 யேருருவப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய். 15

முன்னிக் கடலைச் சுருக்கி யெழுந்துடையாள்
 ஜென்னத் திகழுந்தெம்மை யாஞ்சுடையாள் எிட்டிடையின்
 மின்னிப் பொலிந்தெம் பிராட்டி திருவடிமேற்
 பொன்னஞ் சிலம்பிற் சிலம்பித் திருப்புருவம்
 மென்னச் சிலைகுலவி நந்தம்மை யாஞ்சுடையா
 டன்னிற் பிரிவிலா வெங்கோமா னன்பர்க்கு
 முன்னி யவணமக்கு முன்சுரக்கு மின்னருளே
 யென்னப் பொழியாய் மழையேலோ ரெம்பாவாய். 16

செங்க ணவன்பாற் றிசைமுகன்பாற் ழேவர்கள்பார்
 ஜெங்கு மிலோத்தோ றின்பநம் பாலதாக்
 கொங்குண் கருங்குழலி நந்தம்மைக் கோதாட்டி
 யிங்குதம் மில்லங்க டோறு மெழுந்தருளிச்

செங்கமலப் பொற்பாதந் தந்தருளுஞ் சேவகனை
யங்க ணரசை யடியோங்கட் காரமுதை
நங்கள் பெருமானைப் பாடிநலத்திகழுப்
பங்கயப் பூம்புனல் பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய். 17

அண்ணா மலையா னடிக்கமலஞ் சென்றிறைஞ்சும்
விண்ணோர் முடியின் மணித்தொகைவீற்றாற்போற்
கண்ணா ரிரவி கதிர்வந்து கார்கரப்பத்
தண்ணா ரொளிமமுங்கித் தாரகைகள் டாமகலப்
பெண்ணாகி யாணா யலியாய்ப் பிறங்கொளிசேர்
விண்ணாகி மண்ணாகி யித்தனையும் வேறாகிக்
கண்ணார் ரமுதமுமாய் நின்றான் கழல்பாடிப்
பெண்ணேயிப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரொம்பாவாய். 18

உங்கையிற் பிள்ளை யுனக்கே யடைக்கலமென்
றங்கப் பழஞ்சொற் புதுக்குமெம் மச்சத்தா
லெங்கள் பெருமா னுனக்கொன் றுரைப்போங்கே
ளௌங்கொங்கை நின்னன்ப ரல்லார் தோள் சேற்க
வெங்கை யுனக்கல்லா தெப்பணியுஞ் செய்யற்க
கங்குல் பகலெங்கண் மற்றொன்றுங் காணற்க
விங்கிப் பரிசே யெமக்கெங்கோ னல்னுதியேல்
லெங்கெழிலென் ஞாயி றேமக்கேலோ ரெம்பாவாய். 19

போற்றியருளுகநின் னாதியாம் பாதமலர்
போற்றி யருளுகநின் னந்தமாஞ் செந்தளிர்கள்
போற்றியெல்லாவுயிர்க்குந் தோற்றுமாம் பொற்பாதம்
போற்றியெல் லாவுயிர்க்கும் போமாம் பூங்கழல்கள்
போற்றியெல் லாவுயிர்க்கும் மீறா மினையடிகள்
போற்றிமா னான்முகனுங் காணாத புண்டரிகம்
போற்றியா முய்யவாட் கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்
போற்றியா மார்கழிந் ராடேலோ ரெம்பாவாய். 20

திருச்சிற்றம்பலம்

—
சிவமயம்

திருப்பள்ளியெழுச்சி

திருச்சிற்றும்பலம்

போற்றி என் வாழ்முதல் ஆகிய பொருளே புலர்ந்தது
பூங்கழற் கிணைதுணை மலர்கொண்டு
ஏற்றின் திருமுகத் தெமக்கருள் மலரும்
எழில் நடகை கொண்டு நின் திருவடி தொழுகோம்
சேந்திதழ்க் கமலங்கள் மலரும் தன் வயல்குழும்
திலுப்பெருந் துறையுறை சிவபெருமானே
ஏற்றுயர் கொடியுடையாய் எனை உடையாய்
எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தருளாயே.

அருணன் இந்திரன் திசை அணுகினன் இருள்போய்
அகன்றது உதயம் நின் மலர்த்திருமுகத்தின்
கருணையின் சூரியன் எழுழை நயனக்
கடிமலர் மலர் மற்றண்ணல் ந்கண்ணாம்
தீரல்நிறை அறுபதம் முரல்வற இறையோர்
திருப்பெருந்துறையுரை சிவபெருமானே
அருள்நிதி தரவரும் ஆனந்த மலையே
அலைகடலே பள்ளியெழுந் தருளாயே.

கூவின பூங்குயில் கூவின கோழி
குருகுகள் இயம்பின இயம்பினசங்கம்
ஒவின தாரகை ஓளிஓளி உதயத்து
ஒருப்படுகின்றது விழுப்பொடு நமக்குத்
தேவ நந்செறிகழற் றாளினை காட்டாய்
திருப்பெருந்துறையுறை சிவபெருமானே
யாவரும் அறிவரியாய் எமக்கெளியாய்
எம்பெருமான் பள்ளியெழுந்தருளாயே.

இன்னிசை வீணையர் யாழினர் ஒருபால்
 இருக்கொடு தோத்திரம் இயல்பினர் ஒருபால்
 துன்னிய பிணைமலர்க் கையினர் ஒருபால்
 தொழுகையார் அழுகையர் துவள்கையர் ஒருபால்
 சென்னியில் அஞ்சலி கூப்பினர் ஒருபால்
 திருப்பெருந்துறையுறை சிவபெருமானே
 என்னையும் ஆண்டுகொண்டு இன்னருள் புரியும்
 எம்பெருமான் பள்ளியெழுந்தருளாயே.

பூதங்கள் தோறு நின் றாய் எனில் அல்லால்
 போக்கிலன் வரவிலன் என நினைப் புலவோர்
 கீதங்கள் பாடுதல் ஆடுதல் அல்லால்
 கேட்டறியோம் உனைக் கண்டறிவரைச்
 சீதங்கொள் வயல் திருப்பெருத்துறை மன்னா
 சிந்தனைக்கும் அரியாய் எங்கள் முன்வந்து
 எதங்கள் அறுத்தெம்மை ஆண்டருள் புரியும்
 எம் பெருமான் பள்ளியெழுந்தருளாயே.

பப்பற வீட்டிருந்துணரும் நின்னடியார்
 பந்தனை வந்தறுத்தார் அவர் பலரும்
 மைப்பற கண்ணியர் மானிடத்தியல்பின்
 வணங்குகின்றார் அணங்கின் மணவாளர்
 செப்பறு கமலங்கள் மலரும் தன் வயல்குழு
 திருப்பெருந்துறையுறை சிவபெருமானே
 இப்பிறப்பறுத்தெம்மை ஆண்டருள் புரியும்
 எம்பெருமபன் பள்ளியெழுந்தருளாயே.

அதுபழச்சவையென அமுதென அறிதற்கு
 அரிதென எளிதென அமராம் அறியார்
 இது அவன் திருவரு இவன் அவன் எனவே
 எங்களை ஆண்டு கொண்டு இங்கெழுந் தருஞம்
 மதுவளர் பொழில்திரு உத்தரகோச
 மங்ககையுள்ளாய் திருப்பெருந்துறையுறை மன்னா
 எது எமைப் பணிகொஞ்சம் ஆறது கேட்போம்
 எம்பெருமான் பள்ளியெழுந்தருளாயே.

முந்நிய முதல்நாடு இறுதியும் ஆனாய்
 மூவரும் அறிகிலர் யாவர் மற்று அறிவார்
 பந்தணை விரலியும் நீயும் நன் அடியார்
 பழங்குடில் தோறும் எழுந்தருளியே பரனே
 செந்தழல் புரைதிரு மேனியும் காட்டித்
 திருப்பெருந்துறையுறை கோயிலும் காட்டி
 அந்தணன் ஆவதும் காட்டி வந்து ஆண்டாய்
 ஆரமுதே பள்ளியெழுந்தருளாயே.

விண்ணகத் தேவரும் நண்ணவும் மாட்டா
 விழுப்பொருளே உனதொழும்படி யோங்கள்
 மண்ணகத்தே வந்து வாழச்செய்தானே
 வன்திருப்பெருந்துறையுறையாய் வழியடியோம்
 கண்ணகத்தே நின்று களிதரு தேனே
 கடலமுதே கரும்பே விரும்படியார்
 எண்ணகத்தாய் உலகுக்குயிரானாய்
 எம்பெருமான் பள்ளியெழுந்தருளாயே.

புவனியிற் போய்ப் பிறவாமையில் நாள்நாம்
 போக்குகிள்ளோம் அவமே இந்தப்புழி
 சிவன் உய்யக் கொள்கின்ற வாறென்னு நோக்கித்
 திருப்பெருந்துறையுறைவாய் திருமாலாம்
 அவன் விரும்பெய்தவும் மலரவன் ஆசைப்
 படவும் நின் அலர்ந்தமெயக் கருணையும் நீயும்
 அவனியிற் புகுந்தெமை ஆட்கொள்ள வல்லாய்
 ஆரமுதே பள்ளியெழுந்தருளாயே.

திருப்பொற்சுண்ணம் சிவதுதி

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அருளியது [திருமுறை-08]

தலம்:- தில்லை

முத்துநல் தாமம்பூ மாலை தூக்கி
 மனைக்குடந் தூபம்நல் தீபம் வைம்மின்
 சக்தியும் சோமியும் பார்மகஞும்
 நாமக ளோடுபல் லாண்டிசைமின்
 சித்தியுங் கெளரியும் பார்ப் பதியும்
 கங்கையும் வந்து கவரி கொண்மின்
 அத்தன்ஜை யாறன்அம் மாணைப்பாடி
 ஆடற்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

1

பூவியில் வார்சடை எம்பிராற்குப்
 பொற்றிருச் சுண்ணம் இடிக்கவேண்டும்
 மாவின் வடுவகி ரன்னகண்ணீர்
 வம்மின்கள் வந்துடன் பாடுமின்கள்
 கூவுமின் தொண்டர் புறம்நிலாமே
 குனிமின் தொழுமின் எங் கோன்னங்கூத்தன்
 தேவியுந் தானும்வந் தெம்மையாளச்
 செம்பொன்செய் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

2

சந்தர் நீறணிந் தும்மெழுகித்
 தூயபொன் சிந்தி நிதிபரப்பி
 இந்திரன் கற்பகம் நாட்டியெங்கும்
 எழிற்சுடர் வைத்துக் கொடியெடுமின்
 அந்தரர் கோன்னுயன் தன்பெருமான்

ஆழியான் நாதன்நல் வேலன்தாதை
எந்தரம் ஆளுமை யாள்கொழுநற்கு
ஏய்ந்தபோற் சண்ணம் இடித்துநாமே.

3

காசணி மின்கள் உலக்கையெல்லாம்
காம்பணி மின்கள் கறையுரலை
நேச முடைய அடியவர்கள்
நின்று நிலாவுக என்றுவாழ்த்தித்
தேசமெல் லாம் புகழ்ந் தாடும்கச்சித்
திருவேகம் பன்செம்பொற் கோயில்பாடிப்
பாச வினையைப் பறித்து நின்று
பாடிப்பொற் சண்ணம் இடித்துநாமே..

4

அறுகெடுப் பார்அய னும்மரியும்
அன்றிமற் றிந்திர னோடமரர்
நறமுறு தேவர்க ணங்களெல்லாம்
நம்மிற்பின் பல்லதெடுக்க வொட்டோம்
செறிவுடை மும்மதில் எய்தவில்லி
திருவேகம் பன்செம்பொற் கோயில்பாடு
முறுவற்செவ் வாயினீர் முக்கண்ணுப்பற்கு
ஆடப்பொற் சண்ணம் இடித்து நாமே.

5

உலக்கை பலஷுச்ச வார்பெரியர்
உலகமெ லாம் உரல் போதாதென்றே
கலக்க அடியவர் வந்து நின்றார்
காண உலகங்கள் போதாதென்றே
நலக்க அடியோமை ஆண்டுகொண்டு
நாண்மலர்ப் பாதங்கள் குடத்தந்த
மலைக்கு மருமகனைப் பாடிப்பாடு
மகிழ்ந்துபொற் சண்ணம் இடித்து நாமே.

6

குடகந் தோள்வளை ஆர்ப்பாஹர்ப்பத்
 தொண்டர் குழாம்மெழுந் தார்ப்பாஹர்ப்ப
 நாடவர் நந்தம்மை ஆர்ப்பாஹர்ப்ப
 நாமும் அவர்தம்மை ஆர்ப்பாஹர்ப்ப
 பாடகம் மெல்லடி யார்க்கும்மங்கை
 பங்கினன் எங்கள் பராபரனுக்கு
 ஆடக மாமலை அன்னகோவுக்கு
 ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்து நாமே.

7

வாட்டடங் கண்மட மங்கைநல்லீர்
 வரிவளை ஆர்ப்பவண் கொங்கை பொங்கத்
 தோட்டிரு முண்டந் துதைந்திலங்கச்
 சோத்தெம்பி ரான்னன்று சொல்லிச்சொல்லி
 நாட்கொண்ட நாண்மலர்ப் பாதங்காட்டி
 நாயிற்க டைப்பட்ட நன்மையின்மை
 ஆட்கொண்ட வண்ணங்கள் பாடிப்பாடி
 ஆடப் பொற்சுண்ணம் இடித்து நாமே.

8

வையக மெல்லாம் உரலதாக
 மாமேரு என்னும் உலக்கைநாட்டி
 மெய்யெனும் மஞ்சள் நிறையஅட்டி
 மேதகு தென்னன் பெருந்துறையான்
 செய்ய திருவடி பாடிப்பாடிச்
 செம்பொன் உலக்கை வலக்கைபற்றி
 ஜெயன் அணிதில்லை வாணனுக்கே
 ஆடப் பொற்சுண்ணம் இடித்து நாமே.

9

முத்தணி கொங்கைகள் ஆடஆட
 மொய்க்குழல் வண்டினம் ஆடஆடச்

சித்தஞ் சிவனொடும் ஆடஆடச்
 செங்கயற் கண்பளி ஆடஆடப்
 பித்தெம் பிரானொடும் ஆடஆடப்
 பிறவி பிறரொடும் ஆடஆட
 அத்தன் கருணையொ டாடஆட
 ஆடப் பொற்சண்ணம் இடித்தும் நாமே.

10

மாடு நகைவாள் நிலாவெறிப்ப
 வாய்திறந் தம்பவ எந்துடிப்பப்
 பாடுமின் நந்தம்மை ஆண்டவாறும்
 பணிகொண்ட வண்ணமும் பாடிப்பாடித்
 தேடுமின் எம்பெரு மானைத்தேடிச்
 சித்தங் களிப்பத் திகைத்துத் தேறி
 ஆடுமின் அம்பலத் தாடினானுக்கு
 ஆடப்பொற் சண்ணம் இடித்துநாமே.

11

மையமர் கண்டனை வானநாடர்
 மருந்தினை மானிக்கக் கூத்தன் தன்னை
 ஜயனை ஜயர்பிரானை நம்மை
 அகப்படுத் தாட்கொண் டருமை காட்டும்
 போய்யர்தம் பொய்யனை மெய்யர்மெய்யைப்
 போதரிக் கண்ணினைப் பொற்றோடித்தோள்
 பையர வல்குல் மடந்தை நல்லீர்
 பாடிபொற் சண்ணம் இடித்துநாமே.

12

மின்னிடைச் செந்துவர் வாய்க்கருங்கண்
 வெண்ணகைப் பண்ணமர் மென்மொழியீர்
 என்னுடை அரூருது எங்கள் அப்பன்
 எம்பெரு மான்னிம வான்மகட்குத்

தன்னுடைக் கேள்வன் மகன்தகப்பன்
தமையன் எம்ஜூயன் தாள்கள் பாடிப்
பொன்னுடைப் பூண்முலை மங்கை நல்லீர்
பொற்றிருச் சண்ணம் இடித்துநாமே.

13

சங்கம் அரற்றச் சிலம்பொலிப்பத்
தாழ்குழல் குழ்தரு மாலையாடச்
செங்கனி வாயிஇத முந்துடிப்பச்
சேயிழை யீர்சிவ லோகம்பாடிக்
கங்கை இரைப்ப அராஇரைக்கும்
கற்றைச் சடைமுடி யான்கழற்கே
பொங்கிய காதலிற் கொங்கைபொங்கப்
பொற்றிருச் சண்ணம் இடித்துநாமே.

14

ஞானக் கரும்பின் தெளிவைப்பாகை
நாடற் கரிய நலத்தைநந்தாத்
தேனைப் பழச்சுவை ஆயினானைச்
சித்தம் புகுந்து தித்திக்கவல்ல
கோனைப் பிறப்பறுத் தாண்டுகொண்ட
கூத்தனை நாத்தமும் பேறவாழ்த்திப்
பானல் தடங்கண் மடந்தைநல்லீர்
பாடிப்பொற் சண்ணம் இடித்துநாமே.

15

ஆவகை நாழும்வந் தன்பர்தம்மோடு
ஆட்செய்யும் வண்ணங்கள் பாடிவின்மேல்
தேவர்க னாவிலும் கண்டறியாச்
செம்மலர்ப் பாதங்கள் காட்டுஞ்செல்வச்
சேவகம் ஏந்திய வெல் கொடியான்
சிவபெரு மான்புரஞ் செற்றகொற்றச்

சேவகன் நாமங்கள் பாடிப்பாடிச்
செம்பொன்செய் சுண்ணம் இடித்துநாமே. 16

தேனக மாமலர்க் கொன்றைபாடிச்
சிவபுரம் பாடித் திருச்சடைமேல்
வானக மாமதிப் பிள்ளைபாடி
மால்விடை பாடி வலக்கையேந்தும்
ஊனக மாமழுச் சூலம்பாடி
உம்பரும் இன்பரும் உய்யுன்று
போனக மாகநஞ் சுண்டல்பாடிப்
போற்றிருச் சுண்ணம் இடித்துநாமே. 17

அயன்தலை கொண்டு செண் டாடல்பாடி
அருக்கன் எயிறு பறித்தல்பாடிக்
கயந்தனைக் கொன்றுரி போர்த்தல்பாடிக்
காலனைக் காலால் உதைத்தல்பாடி
இயைந்தன முப்புரம் எய்தல்பாடி
ஏழை அடியோமை ஆண்டுகொண்ட
நயந்னைப் பாடிநின் றாடி யாடி
நாதற்குச் சுண்ணம் இடித்துநாமே. 18

வட்ட மலர்க்கொன்றை மாலைபாடி
மத்தமும் பாடி மதியும்பாடி
சிட்டர்கள் வாழுந்தென் தில்லைபாடிச்
சிற்றம்ப லத்தெங்கள் செல்வம்பாடிக்
கட்டிய மாகணைக் கச்சைபாடிச்
கங்கணைம் பாடிக் கவித்தகைம்மேல்

இட்டுநின் றாடும் அரவம்பாடி
சுசற்குச் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

19

வேதமும் வேள்வியும் ஆயினார்க்கு
மெய்ம்மையும் பொய்மையும் ஆயினார்க்குச்
சோதியு மாய்இரு ளாயினார்க்குத்
துன்பமு மாய்இன்பம் ஆயினார்க்குப்
பாதியு மாய்முற்றும் ஆயினாருக்குப்
பந்தமு மாய்வீடும் ஆயினாருக்கு
ஆதியும் அந்தமும் ஆயினாருக்கு
ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே. 20

திருச்சிற்றம்பலம்

கௌரிகாங்பு

விநாயகர் துதி

முன்னின்று செய்யுள் முறையாயப் புணவதற்கு
என்னின் றருள் செய் எலிவாகனப் பிள்ளாய்
சொற்குற்ற மொடு பொருட்குற்றம் சோர்வு தரும்
எக்குற்றமும் வாராமற்கா.

வேண்டுதற் கூறு

காப்பெடுக்க வந்தேனே கௌரியம்மா தாயாரே
காத்தென்னைத் தேற்றிடுவாய் காளிமகா தேவியரே
காலமெல்லாம் நின்னரிய காப்பெடுத்தே வாழ்ந்திடுவேன்
என்னும் கருமம் இனிதாக முடித்திடுவாய்
பண்ணும் வினை யாவும் பனி போலப் போக்கிடுவாய்
உண்ணும் உணவாக உயிரினுக் குயிராக
என்றும் இருந்தே எனைக்காத்து வந்திடுவாய்
காடும் கடந்து வந்தேன் மலையும் கடந்து வந்தேன்
காளிமகா தேவியரே காப்பெனக்குத் தந்திடுவாய்
குலம் கொண்டவளே சுந்தர முகத்தவளே
அரியை உடையவளே அம்மாகாளி தாயே
கொடிய மகிடாகுரனைக் கூறு போட்டவளே
அசுரக் குணம் யாவும் அழிக்கும் சுடர்க்கொடியே
சிவனை நினைத்தல்லோ சீர்விரதம் நீ இருந்தாய்
பரனை நினைத்தல்லோ பதி விரதம் நீ இருந்தாய்
அரனை நினைத்தல்லோ அன்று நீ நோன்பிருந்தாய்
சங்கரனை எண்ணியல்லோ சங்கரி நீ நோன்பிருந்தாய்
ஐங்கரனைப் பெற்றவளே அன்று நீ நோன்பிருந்தாய்
விரதத்தை கண்டே விழித்தான் சிவனவனும்
அம்மா உமையனைத்தே அருள்மாரி பொழிந்தானே

வகையாற்றுப் படலமிதை வழிவழியாய்க் காட்டிடுவீர்
 நெறியறியாத் திகைப்போர்க்கு நெறிமுறையைக் காட்டிடுவாய்
 காப்பை புனைந்து விடு காலபயம் ஓட்டிவிடு
 நூலைப் புனைந்து விடு நுண்ணறிவை ஊட்டி விடு
 வல்லமையைத் தந்து விடு வையகத்தில் வாழ விடு
 காளிமகா தேவியரே காப்பருஞும் தேவியரே
 காப்பைப் புனைபவளே காப்பாய் இருப்பவளே
 நாடு செழிக்கவென்றே நற்காப்பு அருளுமம்மா
 வீடு செழிக்கவென்றே விழைகாப்பு அருளுமம்மா
 நல்வாழ்வு வாழ்வதற்கு நறுங்காப்பு அருளுமம்மா
 அல்லல் அறுப்பதற்கு அருட்காப்பு அருளுமம்மா
 பிள்ளை அற்றவர்க்கு பெருங்காப்பு அருளுமம்மா
 பூமணியே மாமணியே புனிதவதி தாயவளே
 நான் விரும்பும் காப்பை நலமுடனே தாருமம்மா
 கல்வி சிறப்பதற்கு கலைமகளே வாருமம்மா
 செல்வம் சிறப்பதற்கு வீரசக்தி தாருமம்மா
 பாட்டுடைத் தலைவியரே பராசக்தி தாயவளே
 ஏட்டுடைத் தேவியரே எல்லாம் மிகு வல்லபையே
 காப்பெடுக்க வந்தேனம்மா கனிவுடனே பாருமம்மா
 பால் பழங்கள் வெற்றிலைகள் பல்வகைத்திரவியங்கள்
 நானுமக்குத் தாரேனம்மா நயந்தென்னைக் காருமம்மா
 காளிமகா தேவியளே காசினிக்கு வித்தவளே
 வித்தை விதைப்பவளே வினைகாக்கும் காப்பவளே
 எத்தால் வாழ்ந்திடுவோம் எல்லாம் உமதருளே
 காசினியில் வேற்றுமையை கணப்பொழுதே மாற்றிவிட்டால்
 ஏசலின்றி வாழ்ந்திடுவோம் ஏத்து புகழ் தேவியளே
 காப்பெனக்குப் போட்டுவிட்டால் கல்மனது இளகிவிடும்
 ஞானம் பெருகிவரும் நல்வாழ்வு மிகுந்து வரும்
 தொடர்ந்து அணிவோருக்கு தொட்டதெல்லாம் ஜெயமாகும்.

இசைந்து அணிவோர்க்கு நினைத்ததெல்லாம் ஈடேறும்
 நம்பி அணிவோருக்கு நல்லதெல்லாம் பெருகிவரும்
 நாள்கள் கோள்கள் எல்லாம் நலமுடனே இனைந்துவரும்
 சந்தனச் சாந்தவளே சங்கரியே சாந்தினியே
 குங்குமப் பூச்சவளே குலக்கொழுந்தே கெளரியம்மா
 காப்புக் கட்டிவிட்டு கடமை முடிந்ததென்று
 ஏப்பம் மிக விட்டு என்றுமே இருந்தறியேன்
 நானும் பொழுதிலெல்லாம் நறுங்காப்பு கட்டதனில்
 பூவும் நீருமிட்டு போற்றி வணங்கிடுவேன்
 காலைப் பொழுதெழுந்து காப்பதனில் விழித்திடுவேன்
 ஞானச் செழுஞ் சுடரே காளியுனைக் காணுகின்றேன்
 காப்பெனக்குக் கையிலுண்டு கடமைகளைச் செய்திடுவேன்
 ஏய்ப்பவரைக் கண்டால் எரிமலை போல் கண்ணிடுவேன்
 தீமைச் செயலெலதுவும் தெரியாது செய்கையிலே
 காப்புக் கையிலிருந்து கண்திறந்து காட்டுமூடி
 சொல்லற் கரிதான சோதிமிகு காப்பதனை
 இருபது நாள்வரையில் இசைவோடு விரதமிருந்து
 பக்தி மனதுடனே பரவி யணிவோர்க்கு
 சித்தியெல் லாந்தருவாள் சீர்பெருகு கெளரியவள்
 முத்திக்கு வழியுமுண்டு முக்கால உணர்வுமுண்டு
 எச்சக்கதிலுள் ஸோர்களெல்லாம் ஏற்றியெமைப் போற்றிடுவர்
 சொற்சக்தி பொருட்சக்தி துலங்கி வந்திடவே
 அச்சக்தி எல்லாம் அருள்வாள் கெளரியவள்
 கெளரிக் காப்பதனை காலம் தவறுமால்
 முறையாய் அணிந்து வர முன்வினைகள் நீங்கிவர
 ஞானம் ஓங்கிவர நல்லறிவு துலங்கிவர
 தேவிமகா காளியரே தெவிட்டாத தீங்கனியே
 காளியாய் வந்தமர்ந்த கெளரியே காப்பருஞும்

திருச்சிற்றம்பலம்

சகலகலா வல்லிமாலை

திருச்சிற்றம்பலம்

கலைகளை உணர்விக்கும் அம்மை
அயக்கலைகள் அறுபத்து நான்கினையும்
ஏய உணர்விக்கும் என் அம்மை - தூய
உருப்பளிங்கு போல்வாளென் னுள்ளத்தினுள்ளே
இருப்பளிங்கு வாராதிடர்.

வெண்டா மரைக்கன்றி நின்பதந் தாங்கவென் வெள்ளை யுள்ளத்
தண்டா மரைக்குத் தகாது கொலோசக மேழுமளித்
துண்டானுறங்க வொழித்தான் பித்தாகவுண்டாக்கும் வண்ணம்
கண்டான் சுவை கொள் கரும்பேசகல கலா வல்லியே.

நாடும் பொருட்சவை சொற்கவை தோய்தர நாற்கவியும்
பாடும் பணியில் பணித்தருள் வாய் பங்க யாசனத்திற்
சூடும் பசும் பொற் கொடியே கனதனக் குன்றுமைம் பாற்
காடும் சுமக்குங் கரும்பே சகலகலா வல்லியே

அளிக்கும் செழுந்தமிழ் தெள்ளமு தார்ந்துன் னருட்கடலிற்
குளிக்கும் படிக்கென்று கூடுங்கொ லோவளங் கொண்டு தெள்ளித்
தெளிக்கும் பனுவற் புலவேர் கவிமழை சிந்தக் கண்டு
களிக்குங் கலாப மயிலே சகல கலா வல்லியே.

தூக்கும் பணுவற்றுறை தோய்த்த கல்வியுஞ் சொற் சுவை நோய் வாக்கும் பெருகப்பணித் தருள் வாய் வட நூற் கடலும் தேக்குஞ் செழுந்தமிழ்ச் செல்வமுந் தொண்டர் செந் நாளினின்று காக்குங் கருணைக் கடலே சகல கலா வல்லியே!

பஞ்சப் பிதந்தரு செய்ய பொற் பாதங் கேர கமென் நெஞ்சத் தடத்தல ராத தென் னேநெநுந் தாட் கமலத் தஞ்சத் துவச முயர்ந்தேன் செந் நாவு மகமும் வெள்ளைக் கஞ்சத் தவிசொத் திருந்தாய் சகல கலா வல்லியே!

பண்ணும் பரதமும் கல்வியுந் தீஞ்சொற் பணுவலும் யான் எண்ணும் பொழுதெளி தெய்தநல் காயேழு தாமறையும் விண்ணும் புவியும் புனலுங் கனலும் வெங்காலுமன்பர் கண்ணுங் கருத்தும் நிறைந்தாய் சகல கலா வல்லியே!

பாட்டும் பொருளும் பொருளாற் பொருந்தும் பயனுமென்பாற் கூட்டும் படிநின் கடைக்கனல் காயுளங் கொண்டு தொண்டர் தீட்டுங் கலைத்தமிழ் தீம்பாலமுதந்தெளிக்கும் வண்ணங் காட்டும் வெள்ளோதிமப் பேடே சகல கலா வல்லியே!

சொல்லிற் பனமு மவதான முங்கல்வி சொல்லவல்ல நல்வித்தை யுந்தந் தழிமை கொள் வாய் நளினாசனஞ்சேர் செல்லிக்கரி தென் நோரு கால முஞ்சிதை யாமை நல்கங் கல்விப் பெருஞ் செல்வப் பேறே சகல கலா வல்லியே!

சொற்கும் பொருட்கு முயிரா மெய்ஞ் ஞானத்தின் தோற்றுமென்ன நிற்கின்ற நின்னை நினைப்பவர் யார் நிலத் தோய் புழைக்கை நற்குஞ் சரத்தின் பிடியோ டரசன்ன நாண நடை கற்கும் பதாம்புயத்தானே சகல கலா வல்லியே.

மண்கண்ட வெண்குடைக் கீழாக மேற்பட்ட மன்னரு மென் பண்கண் டளவிற் பணியச் செய் வாய்ப்பைப் போன் முதலாம் விண்கண்ட தெய்வம்பல் கோடியுண்டே னும் விளம்பினுள் போற் கண்கண்ட தெய்வமுளதோ சகல கலா வல்லியே.

திருச்சிற்றம்பலம்

பகவத் கீத

மான அவ்யானங்கள், மூர்ஹங்கள்
 தோல்விகள், நிலை குலைந்து
 போக குலைந்து, போக செய்யும் கால
 குழந்தைகள், நம்பிக்கை, துறோகங்கள், செய்யும்
 கார்யத்தல் நட்பம், வஞ்சம் குழச்சிகள்,
 எதிர்ப்புகள், உறவினர், நண்பர்களின்
 சுதுகள், அன்பின் இழப்புகள், கிவை
 அனைத்தும், மான்டி வாழ்வின் அன்றாட
 நீகழ்வுகள், ஒது போன்ற போறாட்டங்களை
 மன உறுதியடிதும், துரைச்சவுறுதும் எதிர் கொள்கின்ற மனதன்
 எவனோ அவனே மகச்சறந்த பூரக்கறும் பொருந்திய
 வெற்றியாளனாக திகழ்க்கறான்.

தண்ணீர் துள்கள்

தோற்றம்

1939

01

13

சிறிதுவன் தோற்றுமார் வழக்களின் அன்பு பொம்பார்
 ஆமரார்

கிளைத்துப்பட துள்ளத்தைம்

பாசத்தின் உ வூவில் மே!
 பண்பின் ஓளிலிக்கே!
 உ பூரவார் தற்கும்
 கூடிக் களித்த உறவுகளைக்
 கைவிட்டுச் சென்றதேனோ?
 பிரிவால் வாடி நிற்கன்ற உள்ளக்களைத்
 தேவேர் பொழியின்றி
 தவிக்கின்றோம் நாமெல்லாம்....

மறைவு

2020

02

14

இவரின் பிரிவால் தம சூற்றிருக்கும் குடும்பத்தினருக்கு மற்றும் உப்பார் உறவினர்களுக்கும்
 எமது ஆகந்த அலுவுபங்களைத் தெரிவிப்பதோடு அன்னரின் ஆத்ம சந்தியடைய
 அவரது குடும்பத்தாருடன் இணைந்து நாமும் இருவனை : பிராத்திக்கிளின்றோம்.
 ஓம் சாந்தி! சாந்தி! சாந்தி!!!

பிராத்தியைக் கொண்டிருக்கும் முறை சிறைப்புத்துவர்
 கால்நடை வைத்திய நிலையம்,
 கல்லிநூரச்.

கண்ணரீ அஞ்சல்

பிறப்பு

1939

-

01

-

13

ஸ்கந்தபுரம் இல 62 இனி வசிப்பிடமாகவும்
கொண்டவரும் முத்த விவசாயியுமான
அமரர்

இறப்பு

2020

-

02

-

14

தினையுட்ட குரைந்திம்

கண்கள் கலங்குகிறது
காற்று வீச மறுக்கிறது
உம்மறைவுச் செய்தி கேட்டு
நெஞ்சம் வெடிக்கிறது
கதறி அழும் உம் உறவுகளுக்கு
இனி ஆயுதல் சொல்ல யாருண்டு

இவரின் பிரிவால் தயாற்றிருக்கும் குடும்பத்தினருக்கு
எமது ஆற்றத் தனுதாபங்களைத் தெரிவிப்பதோடு இவரின் ஆத்ம சாந்தியடைய
இறைவனைப் பிராத்திக்கிள்ளோம்.

ஓம் சாந்தி!! சாந்தி!! சாந்தி!!

பிர்தொயார் கமக்கார அமைப்பு
விவசாயிகளும்
ஏந்தந்தும்.

கண்ணரீ துர்கள்

தோற்றம்

1939

-

01

-

13

மறைவு

2020

-

02

-

14

தினையுட்ட குரைந்திம்

கண்கள் கலங்குகிறது
காற்று வீச மறுக்கிறது
உம் மறைவுச் செய்தி கேட்டு
நெஞ்சம் வெடிக்கிறது
கதறி அழும் உம் உறவுகளுக்கு
இனி ஆயுதல் சொல்ல யாருண்டு

இவரின் பிரிவால் தயாற்றிருக்கும் குடும்பத்தினருக்கு
எமது ஆற்றத் தனுதாபங்களைத் தெரிவிப்பதோடு அன்னரீன் ஆத்ம சாந்தியடைய
அவரகு குடும்தாருடன் இணைந்த நாமும் இறைவனைப் பிராத்திக்கிள்ளோம்.

ஓம் சாந்தி!! சாந்தி!! சாந்தி!!!

ஏதே க்ஷை ஏர்வகுத்தீர் சவ்வக்
வீக்தியூர் தழக.

தண்ணீர் அஞ்சல்

தோற்றம்

1939

-
01
-
13

இந்தியத் துவக்கும் திருவிழா உபயகாரரும் ஆஸ்வத்தின் ஆழப் கால உறுப்பினரும், அம்பாளின் தீவிர பக்தருமான

மறைவு

2020

-
02
-
14

அமர்ர்

கிளையநடி குருாத்தினம்

இன்று வாணி அழும்

வளிமண்டலம்

சேகாத்தால் நிருப்பும்

திட்போடு மழை கேட்கும்

நாளத் தக்கமும் நிருப்பும் தேழி வரும்

உறவுகள் உம்பும் தேஷி வரும்

மாண்பும் உழக்கு முடிவில்லை

உம் நினைவுகள் நின்கமல் என்றும்

நினைவுக்கும் எல் மாதில்

இவரின் பிரிவால் துயருறிக்கும் குடும்பத்தினருக்கு எமது ஆழந்த அனுதாபங்களைத் தெரிவிப்பதோடு அன்னாரின் ஆத்மா சாந்தியடைய இறைவனைப் பிராதநிக்கின்றோம்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

நத்தியங் அர்ளன் ஆய பர்டாங்கன் சுகார்யாசி.

தண்ணீர் அஞ்சல்

பிறப்பு

1939

-
01
-
13

இறப்பு

2020

-
02
-
14

எல்கந்தபுரம் இல 62 இனை வசிப்பிடமாகவும் கண்ணகைபூரம் முத்த விவசாயியமான

அமர்ர்

காணாத் டல்கிற்கு
கணந்து போன கந்திமே
மன்னோடு உம் புதல்
மன்றந்து நினைவுகளை
உம் நின்கந்து நினைவுகளை
மனதில் கழித்துபடி
தயர் பக்ரினின்றோம்.

இவரின் பிரிவால் துயருறிக்கும் குடும்பத்தினருக்கு எமது ஆழந்த அனுதாபங்களைத் தெரிவிப்பதோடு இவரின் ஆத்மா சாந்தியடைய இறைவனைப் பிராதநிக்கின்றோம்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

கண்ணகைபூரம் கமக்கார அமைப்பு
கண்ணகைபூரம்.

நன்றி நவீன்கிள்டோம்

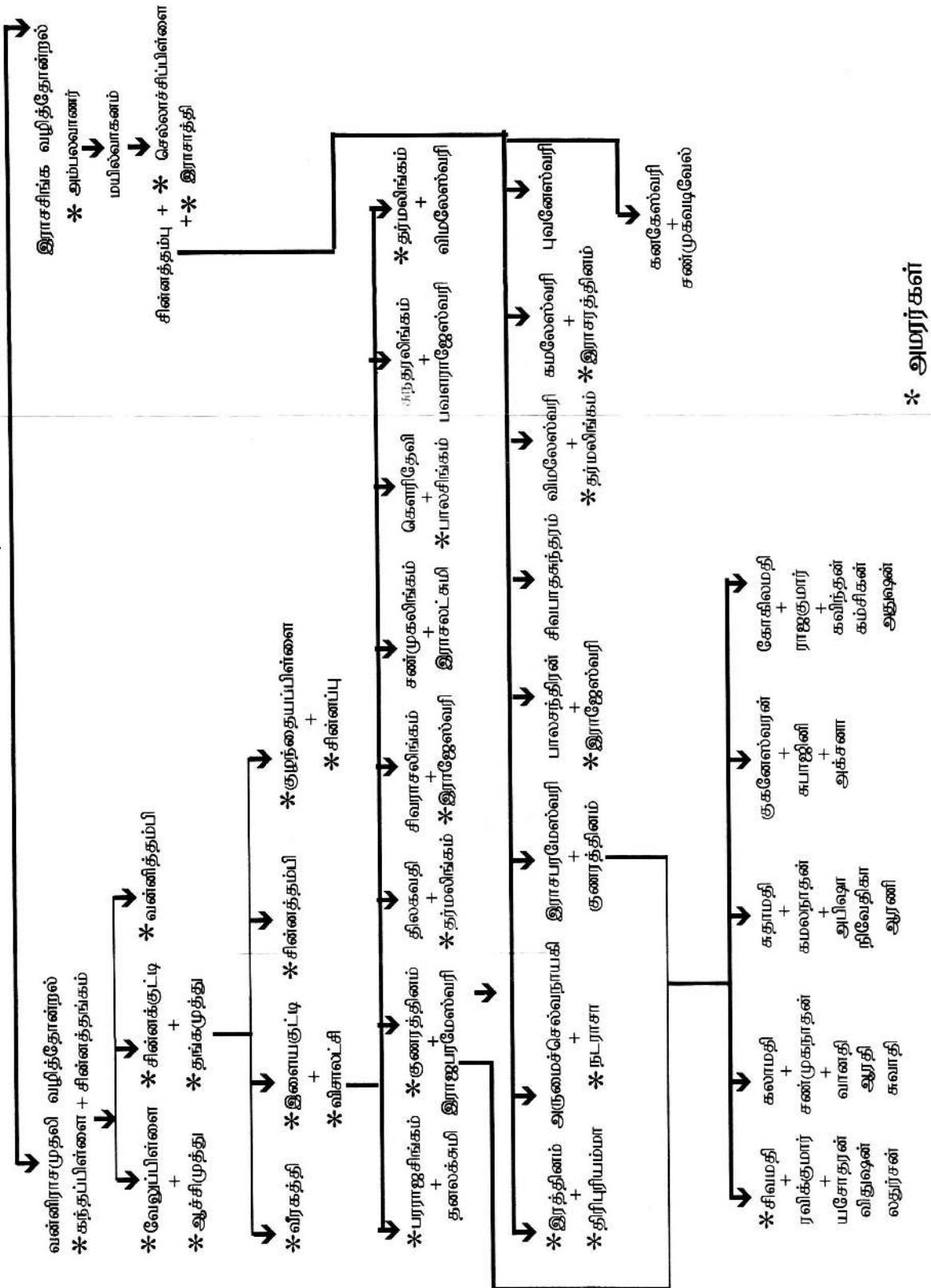
எமது அன்புடையவரானதும், தெய்வ ஸ்தானத்தில் உள்ளவருமான இளையட்குட்டி குணரத்தினம் அவர்களுடன் அன்பாகப் பழகிய சகலருக்கும் அவர் நோய் வாய்ப்பட்டுருந்த போது வந்து பார்த்து ஆலோசனையும் ஆறுதலும் கூறியவர்க்கும் அன்னாரின் மறைவுச் செய்திகேட்டு ஓடோடி வந்து உதவிபுரிந்த உறவினருக்கும், சுற்றுத்தாருக்கும் மரணச் சடங்கில் கலந்து கொண்டு மரியாதையை செலுத்தியவர்க்கும் வெளிஊளில் இருந்து தொலைபேசி மூலம் அனுதாபம் தெரிவித்த உறவினர்களுக்கும் மலர்மாலை கண்ணீர் அஞ்சலி, பிரசரம் வெளியிட்டவர்களுக்கும் இரங்கல் உரை ஆற்றியவர்க்கும், அந்தியேட்டி கிரியைகளில் ஆத்மா சாந்தி பிராத்தனைகளில் கலந்து கொண்டவர்களுக்கும் மற்றும் சகல வழிகளில் உதவிபுரிந்த உற்றார், உறவினர்கள், நன்பர்கள் அனைவருக்கும், இம் மலரினை அச்சிட்டு தந்த தமிழரசன் பதிப்பகத்தினருக்கும் எமது நன்றிகளை தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

கும்பத்தினர்

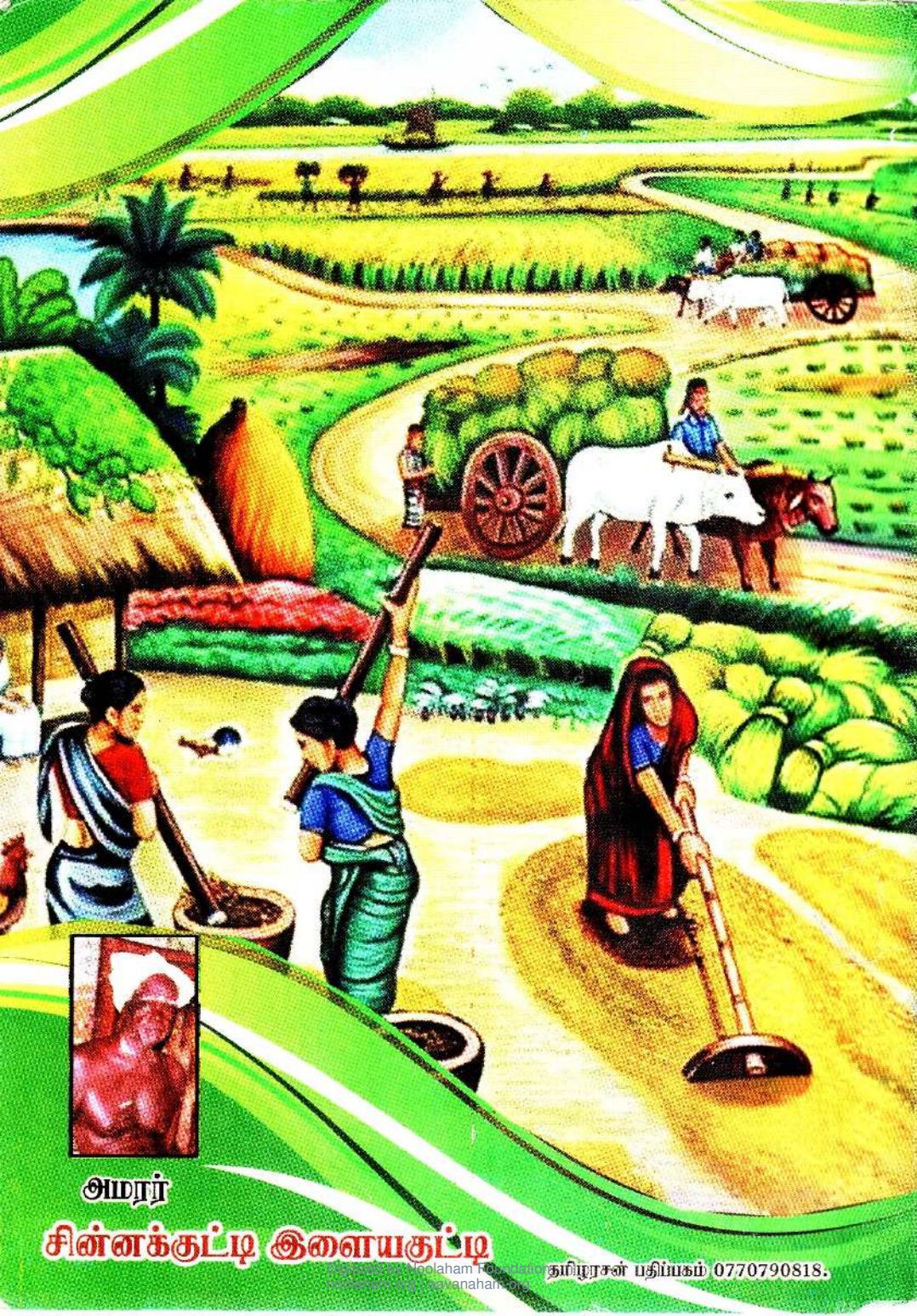

வெங்கலை புதிதாம்

அமர்

சின்னக்குட்டி இளையதுட்டி

Digitized by Neelamah Foundation தமிழ்ராசன் பதிம்யகம் 0770790818.
neelamah.org